

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,
- да су приведени из Окружног затвора у Београду оптужени Грујић Бранко, Поповић Бранко, Славковић Драган, Кораћ Иван, Драгићевић Драгутин и Филиповић Сениша,
- те да су приступили браниоци оптужених – адвокат Шалић Миломир, за оптуженог Грујића и Драгићевића, који се јавља и за оптуженог Кораћ Ивана, уместо адвоката Ђокић Драгана, те адвокат Мирослав Ђорђевић, бранилац оптуженог Славковић Драгана, који се јавља и за оптуженог Поповић Бранка и Сенишу Филиповића, уз сагласност оптужених,
- приступили су и пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес НАСТАВИ и да се у доказном поступку саслуша сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ:

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА МИЛОРАДА ДАВИДОВИЋА

Констатује се да је приступио адвокат Илија Гостовић, бранилац оптуженог Поповић Бранка, уместо адвоката Мирослава Перковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Давидовић?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени и које године?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Рођен 13.02.1941. године у Лопарама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је општина?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: БиХ, Република Српска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Република Српска, Лопаре. А где живите?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Господар Јевремова бр.31.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте по занимању?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Дипломирани сам социолог и Дефектолошки факултет сам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Социолог и дефектолог дипломирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Пензионер сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер, добро. Да ли сте можда у сродству или у завади са овде оптуженима, Грујић Бранком, Поповић Бранком, Кораћ Иваном, Драгићевић Драгутином, Славковић Драганом и Филиповић Сенишом?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Нисам, нити их познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте као сведок пред судом дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Предвиђена је и казна затвора до пет година. Уколико сматрате да бисте се одговором на поједина питања изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, нисте дужни да одговарате на та питања. Ја ћу Вас сада замолити да положите заклетву, прочитавши тај текст ту испред, наглас.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да ли могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, изволите.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Сведок Милорад Давидовић, од оца Јована рођен 13.02.1941. године у Лопарама, Република Српска, са пребивалиштем у Београду, ул. Господар Јевремова бр.31, по занимању социолог и дипломирани дефектолог, пензионер, није у сродству са оптуженима, упозорен, опоменут сведок, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом у току је поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у периоду мај-јули 1992. године на територији општине Зворник која се стављају на терет овим оптуженима. У овој оптужници има неколико догађаја који су обухваћени – то

је присилно пресељење цивилног становништва из села Козлук и Скочић, 26. јуна 1992. године, затим ту су злочини у Дому културе у Челопеку и на Пољопривредном добру Економија и месту званом Циглана у истом периоду, мај-јуни, почетак јула 1992. године. Обзиром да ја имам сазнања да Ви имате сазнања везано за неке догађаје у овој општини, а нарочито за рад полиције и тако даље, неке контакте са тим структурама, ја бих Вас молила да нам кажете шта Вам је познато о догађајима у том периоду у Зворнику. Изволите.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам иначе радио у Савезном СУП-у у Београду. Био сам заменик команданта Савезне бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Команданта Савезне бригаде, команданта Савезне бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Савезне бригаде?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то Савезна бригада?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, била је држава, па је имала Савезни СУП за унутрашње послове и у оквиру Савезног СУП-а постојала је бригада Савезног СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тако се баш звала, Савезна бригада?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, да, Савезна бригада Секретаријата за унутрашње послове Савезног СУП-а, то је званичан назив. И поред осталог, ја сам негде у јуну или почетком јула био позван од стране министра у то време, био је покојни Булатовић и речено ми је да треба да припремим део јединице предводника полиције, милиције у то време и да одем у Босну, на простор средишње Босне, то значи у Бијељину, Брчко и у Зворник и да тамо разоружам неке паравојне формације које су се стационарале на том простору и да их протерам са тих простора, процесуирам и оно што је за поступак да се легалним органима суда утврди шта су радили, да се то према њима одради. И ја сам дошао у Бијељину са једним делом јединице, а морам да кажем да сам до 1989. године, да, ја био у Бијељини дуго година командир и начелник СУП-а у Бијељини, па сам због тога и што сам из Босне, познавајући укупну безбедносну ситуацију и био упућен у Босну да идем тамо и да помогнем у разоружању тих паравојних формација. Тај задатак је проистекао негде у Женеви на захтев Радована Карацића, када је тражио од председника Милана Панића, да је он рекао да се не може да израчуна са неким паравојним формацијама које су стигле из Србије и то је био основни разлог што су нас упутили да идемо тамо, што није уобичајено, али смо отишли само зато што се ради о припадницима, наводно, лицима из Србије и да та лица и разоружамо и вратимо их и процесуирамо тамо у Босну.

Ја сам дошао у Бијељину и поред осталих, тамо смо имали разоружавање одређених паравојних формација где је био Савић Љубиша, звани «Маузер», затим у Брчком где је био Жико Црногорац, «црвене беретке», браћа, браћа, не могу сада тренутно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није Брчко предмет наше оптужнице.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Хоћу због тога што и онда сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То само укратко, да.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да и онда сам, поред осталог, имао више захтева од стране органа унутрашњих послова из Зворника, који су долазили код мене у Бијељину и из Главног штаба или из Кризног штаба, како су га називали у Брчком, у Зворнику, да дођем и да помогнем у разоружању паравојних формација, самозване «Жуте осе». Код мене у Бијељину где је био мој Главни штаб и смештен, долазила је делегација. Ја се морам прво Вама извинити, ја не могу тачно Вама рећи у дане, у детаље, зато што је дуг период. Нисам ни са ким разговарао, о томе се не могу мислим ни консултовати, једноставно то је нешто што говорим тек на суду. Код мене је први пут долазио Јекић. Ја сада не знам како се он презива, Војислав, да, он је скоро умро, погинуо, уствари, убијен је овде у Београду. Затим је долазио, долазио, овај, Жугић, шеф детачмана Државне безбедности у Зворнику. Он је такође убијен својевремено у Црној Гори, у Подгорици и долазио је код мене, долазио је код мене једном Поповић, коме се овде суди, овај, лице које је било командант, ваљда народне одбране, Секретаријата неког за народну одбрану тамо у Зворнику. Други пут су долазили исто Јекић, долазио је и Зарић, Зарић, како се он презива, сада је он заменик директора «ОСЕ» у БиХ. То је агенција, бивша државна безбедност, тако да Вам и он је долазио код мене и неко је долазио из Кризног штаба, не могу се сетити, са захтевом да им помогнемо у разоружању тих паравојних формација, јер су се они отргли потпуној контроли, врше пљачку, отимачину, пљачкају станове, убијају по Зворнику. Рекли су ми, што сада морам нагласити, да су они на почетку када су дошли, одрадили неке корисне послове, баш тако ми је речено, корисне послове, али да су се касније они отели контроли и потпуно, самостално почели да се понашају као криминалци, отимају, пресрећу возила, туку људе, упадају у станове, отуђују им имовину, пљачкају сву ту имовину и то носе и преносе преко Дрине у Србију, продају и долазе до новца. Пошто се радило, на основу тих сазнања о врло озбиљној оружаном групи, наоружаној, ми смо морали да извршимо припрему за улазак у Зворник. Када кажем улазак у Зворник, буквално да заузмемо Зворник као оружана формација, јер је он био потпуно опседнут тим «Жутим осама». Они су на све улазе у Зворнику имали своје пунктове, имали су своје људе, имали су потпуну контролу над свим оним што се догађа у Зворнику и мислим да Кризни штаб или цивилно руководство општине које је тада било у Зворнику, није имало никаквих ингеренција власти, нити могућности да им се супротстави. Радници СУП-а, милиције у то време, нису смели да им се супротставе, нити чак ни да их заустављају, легитимишу, да врше било какву контролу над њима, јер су они били толико јаки, моћни и били спремни да у сваком тренутку туку, ударају и полицајца активног полиције. Ја сам у циљу припреме за ту акцију отишао једном у извиђање, прошао сам кроз Зворник, ишао горе према Шеховићима, јер је то тада једини био прелаз где се може тада искористити и два пута сам имао прилику да се сусретнем са тим наоружаним групама, тим који су поставили

пунктове. Били су наоружани и зауставили су сва возила. Када су видели да ја идем са пухом и са још једним пиццауером, где је била наоружана група ових полицајаца, нису нас смели зауставити, ми смо прошли и нисмо имали са њима никакве контакте, иако сам хтео да видим. Да су нас зауставили, ми би тада одреаговали, похапсили. После тога, после тих наших припрема, у то време министар унутрашњих послова Републике Српске, Мићо Станишић је долазио у Бијељину и тражио хитно да се иде на разоружање те паравојне формације, зато што МУП Републике Српске није могао да им се супротстави, јер су чак припаднике МУП-а, заустављали, одузимали им кола, крали на путу, људе истеривали пешке да одлазе после тога, а возила су задржавали за себе. То је тако функционисало можда месец дана, можда и више, не знам тачно и све док нису зауставили, мислим да се радило о Велибору Остојићу, у то време актуелни министар Владе Републике Српске и не знам да ли је још неко био са њим, од тих министара. Они су га такође зауставили, истерали да из возила и одузели му возило, да ли је то био «Голф» или неко друго возило, онда су га натерали да иде пешке. Претходно, свакако, да пузи доле и да пасе траву, не знам шта све већ није било. И ја сам онда припремио преко тристо наоружаних људи. План акције нисам никоме могао да говорим, нити сам смео да кажем, чак дан пре него што сам пошао у Зворник, код мене су дошли Јекић, тај, тај Жигић, мислим Поповић овај што је био у том Секретаријату, командант те цивилне заштите, народне одбране, не знам шта је и који орган је водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај човек? Како сте га знали како се звао?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Тада се није звао Поповић. Тада се звао, имао је неко друго име, ја сада не могу да се сетим у овом тренутку, али ми је он рекао и рекао ми је и Јекић, када је први пут долазио код мене, да тамо има из Србије човека, који је сарадник Службе Државне безбедности. Ја отворено говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да има?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Има тај њихов човек и он је ваљда начелник штаба територијалне одбране, колико сам ја разумео и «алфа» и «омега» читавог, свих тих збивања у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Тај Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Када сам ја дошао, да, код њега, онда је он мене, остао је код мене у канцеларији на тренутак и рекао, знаш ти ко сам ја, о коме се ради, рекох, не знам. Мени нико званично није од органа из Србије од којих сам упућен, рекао да има неко тамо кога би требало бар у неком тренутку штитити или му омогућити да функционише или не ићи према њему, у смислу да га разоружамо, хапсимо и тако даље. Међутим, ми када смо дошли у Зворник, када смо га заузели, морам признати, морам рећи да,

учествовали у том броју људи, поред активне полиције из Бијељине, поред дела јединице из Савезног СУП-а, учествовао је вод војне полиције из Бијељине из гарнизона, из касарне, учествовао је вод специјалног одреда војне полиције пратећег штаба и због тога је код мене, са мном скупа учествовао, био у штабу Салапура Петар. Мислим да је потпуковник или пуковник активне војске Републике Српске који је био у команди са мном скупа и планирао и организовао ту акцију и била је специјална јединица Министарства унутрашњих послова којом је руководио Каришик, Миленко Каришик и ми смо имали разрађени план, у коме су, поред осталих, свако добио кључан задатак где, шта да одради и ја сам са делом јединице прешао Дрину са србијанске стране, прешао преко бране, хидроелектране «Зворник» и дошао са спољње стране где се најмање могао очекивати наш долазак, зато што је пут према Коњевић Пољу и према у то време, Власеница је била затворена са те стране и ушли смо у Зворник. Тада смо у оружаном сукобу ухапсили око 180 припадника тих «Жутих оса», све смо их разоружали, евидентирали их, узели њихове личне податке и ја сам их спровео аутобусима у Бијељину, у Центар безбедности и онда је почела обрада над њима, у смислу прикупљања информација, шта су радили и тако даље, а у року од три дана смо, пошто тада закон који је био на снази, давао могућност радницима унутрашњих послова да три дана могу задржати без решења суда, радили на прикупљању и подношењу кривичне пријаве и ми смо поднели кривичну пријаву против браће Вучковић, мислим да су се звали и поднели смо кривичну пријаву против још неких лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: За кривична дела насилног понашања, пљачку, крађу, не знам шта све још и за злочине које су чинили, али ћу Вам накнадно доставити и утврдити поменуте податке, јер то смо, ми смо информисани, чак је мени Јекић и Жугић овај што је био из Црне Горе, радио је некада у Центру у Тузли су мени рекли да су они наводно одрадили неке послове, а које послове, шта је то што је одрађено, рекли су да су они у Чelopeку убили нека лица муслиманске националности, око двадесетак лица су ми говорили тада и да су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јекић тај који је дошао са мном, који је дошао код мене да тражи помоћ да их разоружамо и да су они тада били, али наглашавам да су они тада били под њиховом командом, они нису тада били као што се касније тај процес одвијао, када су они осамосталили се, ојачали као формација, они су стално добијали нове присталице из тог криминалног миљеа људи који су се њима прикључивали у циљу да могу самостално да ходају по Зворнику, узимају, пљачкају и да то што раде, освоје, да не кажем. Они су упадали у муслиманске станове, муслиманске куће, улазили у предузећа. Мислим да се радило о Циглани, фирми тамо, узимали су готове производе, робу и то су све вукли, пребацивали у Србију и то продавали, да би могли да привуку ту робу, да легитимишу то, они су добијали потврду од

СУП-а и потврду из Секретаријата тог за народну одбрану, у коме је Поповић, тај касније што сам рекао да је Поповић, да, он је из Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај што сте рекли «Алфа» и «Омега»?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вама каже да је он «Алфа» и «Омега»?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: То су сви говорили, то су сви говорили, и Јекић и Жугић и овај Зарић и ови из Кризног штаба, јер ћу Вам рећи један податак који мислим да. Ми када смо њих похапсили и када смо одузели, то је било двадесетак «Голфова», робе разне, коју ми чак нисмо ни хтели да возимо за Бијељину, него смо ставили под надзор МУП-а Зворник. Одузето је и два килограма злата топљеног. То злато вероватно потиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога је одузето?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Од Вучковића и од Репића, овога. Ја се чак не сећам ни његовог имена, представио се да је био новинар «Дуге» наводно, носио је капу, рајф, носио је панталоне, увек реденике, пиштољчине, нож.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај што је имао надимак симпатичан?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам коме је био симпатичан, мени није, ја сам баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, под знацима навода, добро.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам га видео једном, морам признати био је грозан, изгледао, покушавају да ваљда скрене таквим одевањем, начином понашања, да скине на себе пажњу и они су сви викали да је тај Репић интелектуално ограничен, луд човек, каже, са њим се не сме ништа, хоће да убије одмах и тако даље. Они су све то што су одузимали, добијали документацију, папире и то су без проблема носили у Босну, овај у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало овако делује, морате да нам кажете, одакле Вам то сазнање?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Које, како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислила сам да покушам да добијем целовит исказ, мислим да сте једном чак и Ви то желели, да ли је тако и покушавам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сведок је полицајац и њима је то познато да о чињеницама које говори, мора да каже, да ли му је лично познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја покушавам да не прекидам сведока.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ни ја то нисам хтео, али то је већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имам пуно питања, али онда ћемо изгубити нит. Изволите даље.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Питајте ме, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, када Ви тако нешто кажете, да ли то значи да сте Ви лично сведок тога, да они прелазе са робом, са тим потврдама СУП-а и народне одбране или то чујете, ако чујете од кога?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ми када смо заузели Зворник, када смо ушли у СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се дешава крајем јула, да ли је тако?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се сећате?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Друга половина јула, не датума не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датуме не знате, добро.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Верујте, дуг је период, ја стварно не могу да се сетим, покушавао сам три дана, не могу једноставно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми имамо и неку писмену документацију, па ћу Вас после нешто подсетити, евентуално предочити. Изволите.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ми смо тада у СУП-у код начелника за опште послове нашли потврда, овај, копија потврда блокова тих, то смо нашли, овај и одузели и против тог начелника је такође покренут поступак, он је тада одмах смењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник СУП-а у то време?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не начелник СУП-а, начелник општег, у СУП-у постоји одсек за опште послове, то је значи лична карта и тако даље, али су они имали потпуну контролу над тим, пазите, када те паравојне формације и те «Жуте осе» што су дошле у Зворник, прво што ураде, покушавају да добију и да наметну власт у СУП-у, пошаљу свог човека, заузму СУП и тај човек њихов је тај који руководи тим СУП-ом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте добили то сазнање, сада које кажете?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како? Па, то су ми рекли и Јекић и Зарић који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога они добијају то сазнање, да ли су они у СУП-у у Зворнику?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: У СУП-у су у Зворнику, они ту живе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар тај Јекић није из Лознице?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јесте он из Лознице, уствари није из Лознице, он је једно место из Босне, са ове стране, не знам тачно како се зове, Пилица мислим да се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радио у СУП-у Зворник?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда има те?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Он је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, Ваша оперативна сазнања, не могу нам много помоћи.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Нису оперативна сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, која су?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јекић је био задужен испред МУП-а Србије за простор Зворника, био је конкретно задужен физички и психички да буде присутан, контролише рад, прати рат, наоружава паравојне формације, формације војне и непосредно одговара МУП-у Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам реците.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: То је општепозната ствар, мислим ја, ја мислим да Ви то знате, зато сам то тако и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам зашто коментари, немојте се смејати. Изволите. Добро, тако нам реците, он Вас информише о овоме што сте малопре рекли?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Пазите, Јекић је тај који је упознат о свим детаљима. Чак он зна детаље Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна више, њега нема.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Сада га нема, да. Он је човек који је био координатор, јер не можеш ти лица покупити, аутобусима превести преко територије Србије, а да то не зна МУП Србије, да не зна ресор унутрашњих послова, односно Одељење за странце, за границу, то је немогуће. Пазите, то није једно возило или два, они се организовано возе. То значи да има координација пуна СУП-а, МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са чиме, координација за?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: За превоз тих људи, јер је се својевремено у Републици Српској вршио организован, организовано исељавање Муслимана са простора које је заузимала Република Српска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо после, да сада кренемо са овим хапшењем, па мало уназад да почнемо. Изволите да завршимо то по Вашим сазнањима, па ћемо онда да кренемо редом по оптужници шта знате.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ми смо, значи, када смо извршили тај део, комплетирали, послали кривичну пријаву суду, суд је, тужилаштву, уствари, не суду, да, тужилаштво је на основу тога одредило притвор за њих шест или седам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у Бијељини?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, у Бијељини, то је радило, ми смо предали и војном и цивилном тужилаштву ту кривичну пријаву. Мислим да их је процесуирало војно тужилаштво, немојте ми тачно веровати. Знамо да су други или трећи дан један део људи је враћен у Зворник и предат у војну јединицу у циљу њиховог даљњег ангажовања у војсци, значи да не могу, јер то су били махом људи из Босне који су без војног распореда себе прикључили тој паравојној формацији и са њима учествовали фактички у тим и таквим радњама које су они вршили по Зворнику. Поднели смо кривичну пријаву, њима је одређен притвор и ја сам непуних седам или осам дана после Зворника, напустио Босну, вратио се за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи после те пријаве не знате даље шта се дешава?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам, знам да смо ми одредили за командира и за начелника поставили тада смо тражили из Кризног штаба, јер одмах тог дана када смо вршили хапшење и када смо их одвели за Бијељину, ми смо тражили да се организује састанак Кризног штаба и на том састанку Кризног штаба ми смо упознали то руководство општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кризног штаба?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражили сте да се састане?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, ми смо тражили да се они састану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После хапшења?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: После хапшења и разоружања. Одржан је састанак Кризног штаба, можда мислим у 11 или 12 сати истог дана у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и Ви присуствовали?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био председник тог штаба?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Мислим да се звао Бранко Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још присуствовао том састанку?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, било је ту њих шест, седам, био је и тај Поповић присутан, у то време је био присутан и он и биле су присутне ту и неке жене су биле присутне. Ја се више не могу сетити шта је ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Поповић био у униформи или у цивилу?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Мислим да је тада био у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А иначе када сте га виђали?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Некада је био у униформи, некада у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био неко војно лице, са неким чином или?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам, не знам да ли је имао чин, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Грујић, да ли је он био у цивилу или у униформи?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Био је у цивилу. Тај Грујић је био у цивилу. Ја ћу Вам испричати један детаљ. Када смо ми ухапсили и послали ове за Бијељину и када смо тражили да се одржи састанак да их упознамо да смо ми разоружали паравојну формацију, да смо успоставили органе СУП-а, да тражимо да нам тај Кризни штаб, та цивилна власт одреди и постави новог командира станице, ко ће руководити станицом, органом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиције?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Полиције, да, тада се добро сећам једног детаља. Ми када смо упознали тог Бранка, он је мене десет пута човек питао, јел истина да сте ви њих похапсили, да ли су они стварно похапшени. Кажем, јесу. Јел неће више бити у Зворнику? Не могу бити у Зворнику, кажем и у једном чудном страху, ја морам да Вам кажем, у једном чудном страху, рекао је, јесте сигурни, ако је то тако, значи сада ми можемо радити. И када смо ми сазвали састанак Кризног штаба, ја Вам могу рећи да је то било неко усхићење, нека радост, чак мислим, немојте ми, мислим да је тај Грујић почео и плакати. Хвала, каже, Богу, да смо се решили тих будала и добро се сећам, нека жена је била ту присутна, такође начелник неке управе, неког ресора, знам да јој је муж био лекар и да је говорила, сада морам отићи код мужа да добијем неку таблету, не могу да будем свесна да њих више нема ту. Имао сам

утисак да су имали апсолутну блокаду, страх од њих. Ја мислим да у том тренутку када су они дошли и преузели то, да цивилна власт није уопште функционисала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилна?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Сада, колико сам ја могао за тих неколико дана када сам вршио опсервацију и припреме за долазак у Зворник и у сам Зворник и оно што сам провео у Зворнику после тога, могао да оценим, јер су они тада већ почели да успостављају неке нормалне односе цивилне власти, тражили су да се укину пунктови, да се омогући несметано добијање личних карата, да се идентификациони подаци могу добијати органу, дошао је нови командир тај СУП-а, многе ствари су већ, милиција је изашла јавно на улице, почела да патролира, значи преузели функцију власти, коју до тада нису ни имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви малопре рекосте нешто контрадикторно овоме, кажете, нешто за Челопек, да сте чули од овог Јекића, да је убијено двадесет људи и да су они у то време још увек били под контролом?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СУП-а?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Те «Жуте осе», неко ко их је довео. Ја не знам ко је њих довео и како су они дошли ту и док су, када су дошли на почетку, ја не знам који временски период они проводе ту у Зворнику, али мислим негде месец, два, три највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су се то они отели контроли?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, у последњих месец и по дана, два после тих догађаја у Челопеку, они више фактички нису могли над њима да имају контролу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док су били у Челопеку, док су то урадили, тада су били под контролом?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Вероватно су имали контролу, нису могли, пазите, полиција је тада функционисала, они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто их онда није спречила полиција, да ли сте то утврђивали?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, нису могли, нису могли, јер су они сваки дан се повећавали као формација и полиција која је бројала шездесет до сто људи, не знам колико је тачно имала у активном саставу се није могла да супротстави групи од 150, 180 добро наоружаних људи који хоће да убију. То су одметници који не бира нити пута, он пуца без икаквог упозорења, нема ту никаквих правила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада мало, да ли сте завршили, имате ли још?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, ето то је све, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово везано за хапшење?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А када сте Ви дошли уствари ту, када је то Вама додељен тај задатак од министра Булатовића?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике у односу на.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Почетком јуна месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јула.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Или је можда било крајем јуна, можда 29. или 30. или почетак јула, али тај је период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бијељину, да ли је тако, са делом јединице, како кажете?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коју Ви функцију сада ту добијате?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам обављао функцију и носио ознаке Савезног СУП-а, нисам их ни крио, ни. У Бијељини је одржана, када смо ми похапсили ту групу «Жutih оса» други дан је одржана велика конференција за штампу. Из међународног «Пресцентра» из Београда је дошла нека госпођа која је водила можда педесетак ако не и више страних новинара и онда је настала општа бежанија, неће нико да изађе пред ту жену да каже шта се дешава. Пун круг је људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они су ту смештени?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Пун подрум, јесте, доле смештени ти, позатварани, а неће нико да држи конференцију за штампум, плаше се да изађу у јавност са тим. И онда ја излазим, немам друго решење, пита ме новинар, шта сте Ви, ја кажем, ја сам из Београда, из Савезног СУП-а, искључиво у намери да вршим разоружање паравојних формација, нисам имао друго шта да кажем, зато сам и послат званично, документа која су ме легитимисала као таквог, а ови из МУП-а нису хтели, нити је био ко присутан на конференцији. Можда би добро било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Бијељине?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, из Бијељине, овај, из Зворника, ја сам тражио да неко из Зворника буде присутан на конференцији за штампу, нису хтели, пошто су избегавали и знам да је у «Вечерњим новостима», мени је жао, ја нисам то задржао, била је читава средња страна новина посвећена само том хапшењу, те групе људи су насликане ту. Ја сам једном видео, али нисам, нисам никада задржавао документа такве природе, новине што пишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви од момента доласка значи почетком јула имали неки контакт са неким начелником СУП-а Зворник?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим, или пре тога евентуално?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Пазите, ја сам имао контакте са Јекићем, са Жугићем који је био шеф Државне безбедности и долазио је тај Зарић који је био његов, Зарић, не могу се сетити имена сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са неким из Службе јавне безбедности?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, не знам да ли је ко долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику? Да ли Вам нешто говори име Маринко Василић? Он каже да је у јуну био начелник полиције, то кажу и сведоци неки.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Верујте могуће, немојте ме, ја стварно нисам сигуран, а оно што нисам сигуран, не могу да кажем, бојим се да, било би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте информације црпили од Јекића, од тог Жугића?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, да. Они су ме детаљно информисали о детаљима, тај Јекић је владао потпуно безбедносном ситуацијом, знао је све детаље и најмањи детаљ зна о Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Поповић када долази код Вас, у истом том периоду?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Он је долазио, они су долазили код мене три пута, добро знам, три пута су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Заједно, све заједно, да и сваки пут су тражили, јер сам ја у том времену већ разоружао ове паравојне формације у Бијељини, па сам у Зворнику, у Брчком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, долазе Јекић, Жугић и Поповић?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јесте, па други пут долази Јекић, долази тај Зарић и мислим да долази и Поповић, у тој трећој, мислим да је трећи пут долазио неко из Кризног штаба, али ја не могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта кажу када долазе та три пута, шта конкретно?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Први пут када је дошао Јекић, онда ми он упозна детаљно са информацијом. Ја један податак нисам рекао, то ћу Вам рећи. Ја браћу Вучковиће нисам ухапсио у Зворнику, нисам ухапсио у Зворнику. Они су ми рекли, овај, хоћеш да ухапсиш и ту браћу Вучковић, ја кажем, хоћу. Да би их ухапсио, каже, они не живе ту, они ту само преко дана бораве, а ноћу прелазе преко Дрине и крију се у Шапцу, у једном стану. И мислим да је тај Маринковић био у ситуацији да помогне у појашњењу где они тачно станују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маринко мислите, овај начелник СУП-а?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, али немојте ме, непосредну ту активност око хапшења те групе у Шапцу, значи браће Вучковић, мислим да је Репић био у Челопеку тада када је ухапшен, у једној кући, да је то одрађивао Драган Андан који је био тада мени заменик и вршио функцију испред републичког МУП-а, додат нам је био као координатор између мене и републичког МУП-а Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Републике Српске?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да и тај Драган је непосредно то одрадио. Била су два моја полицајца и они су отишли у Шабац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ову браћу?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Нашли тај стан, ухапсили га, ухапсили и ставили у гепек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то сви били припадници ухапшени «Жуте осе» или још неке јединице?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Све «Жута оса», говорим све «Жута оса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо податке да су ту и неки Пиварски и још неки ту ухапшени, нека друга јединица. Да ли знате за још неке јединице добровољачке?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како да не, пазите, пазите, тамо је ухапшен и Пиварски, тамо је ухапшено неколико група, али сви су они били у «Жутим осама», они су били сви заједнички у једној формацији. Они јесу били паравојне формације са простора Зворника, али су се прикључили у оквиру саме групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле Вам то сазнање?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, када сам их похапсио, знао сам, узимао сам изјаве од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они рекли, да су под «Жутим осама»?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Они су дошли ту као да помогну, да успоставе, они су сада успоставили ред, јавни ред и мир, заштиту законитости у Зворнику, а не легалне власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих последњих месец дана?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, тих последњих месец, месец и по дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми не можемо користити, наравно, знате, шта су они Вама евентуално у обављеном информативном разговору говорили. Ми овде имамо податке да су то посебне јединице – Пиварски и тако даље, «Жуте осе», «Игор Марковић»: Да ли сте чули за јединицу «Игор Марковић»?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то та јединица?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, исто тај, али све су они, госпођо, председнице, ја се извињавам, када смо ми заузели Зворник, ја ћу Вам мало објаснити, 180 људи је заузело сто и више станова приватних, цивилних, махом Бошњака, Муслимана, како год назовете. Они су те људе протерали и ушли су у те станове, били су по један, по двојица у стану, а у једној централној згради у строгом центру Зворника, новоизграђена зграда од фасадне цигле, ту је био главни штаб и ту је боравило једно педесетак до седамдесет људи. Пошто је то био дан када су најмање очекивали да ћемо се ми појавити, мислим да је то било у петак на суботу, ми смо упали ноћу и дошло је до вођења борби између нас и њих и онда смо ми убацили хемију, хемијских средствима смо их присилили да изађу, нису могли више да бораве у том простору и онда смо их хапсили преко педесет лица и то Пиварског и тих осталих паравојних формација који су се представили да су они формације које делују у оквиру Зворника, уствари, сви су они били ту у том

штабу и ми све те које смо похапсили, јер када уђемо у зграду питамо, ко има у становима чијим. Први комшија, људи који живе знају ко је дошао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су те формације биле паравојне отпочетка, од доласка у Зворник или тих задњих месец дана како Ви малопре рекосте?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, ја колико ја, колико сам ја разумео, у то време, они на почетку нису били паравојне формације, они су дошли и ставили се у функцију штаба територијалне одбране господина Поповића и он је са њима непосредно руководио. Мислим да је Поповић имао кључну улогу у свему томе. Он је био човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Који је имао потпун утицај до одређеног тренутка на те, чак и када се дешавало то што се дешавало, када смо ми дошли да их похапсимо, они су дан пре добијали од Поповића потврду да могу превући робу за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то знате?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Одузели смо ту робу и камионе који су били припремљени да се провуче роба, са потврдама које је издао Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су Вам те потврде, да ли имате ту?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: У предмету који смо доставили суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бијељини?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су те потврде, кажете, из СУП-а?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Из СУП-а и од Поповића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од ТО?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не бих ја знао да је Поповић издавао потврде. Чак сам касније проверавао на граници шта треба од докумената да се би неко пренео неку ствар или неке предмете. Тамо су, ја мислим можда говорим неповезано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, такав нам је предмет, шта ћемо.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Али, ја ћу Вам рећи неколико ствари. Они су, рецимо, тамо представили себе као некакве борце, неке ослободиоце. Нисам могао да разумем уопште каква је њихова улога, како су могли да им дозволе да тако неко преузме власт. Они су, рецимо, узели један воз, локомотиву са једним овим вагоном и онда су отишли у Циглану у Зворник, па са оне траке које су служиле за транспорт блата, цигле, не знам, он је поскидао те траке, демолирали ту фабрику и ставили на тај воз као гумене траке, када удари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оклопни воз?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, да се то, правили су оклопни воз, они су ту трошили неке челичне оплаке, стављали, тај воз, ја сам га видео, пошто сам отишао да га видим, они су ту утрошили времена, то је једна сулуда идеја, то само један болестан ум може да прави такав воз, да иде да заузме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте утврдили, ко је направдио тај воз?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Те «Жуте осе», тај Вучковић и ти његови, тај Репић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вама то каже да је то њихова?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, на лицу места сам отишао да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да су они правилни?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, они су, сами то кажу, ништа није ни спорно. Они не негирају, они су правилни са намером када ојачају, да уђу, да заузму Тузлу, да иду тамо према Калесији, са возом. Мислим, то је. Ја када сам видео како је само тај воз опремљен, како је то, да не кажем смешно је све то изгледало, али ето. Ту је могао долазити ко је хтео, једноставно то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато да су ти добровољци били на платном списку општине Зворник?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вама је познато?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: То први пут чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су се хранили тамо у касарни?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Знам да су се хранили, да су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали потврде за набавку горива?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да су имали храну и да су добијали потврду од Поповића за снабдевање горива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то утврдили?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, то су ми рекли, и тај Поповић ми је то сам рекао. Али каже, док су били лојални, док су као били уз тај штаб, касније када су већ отимали се, онда више он као није имао дужност да им даје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте утврђивали, одакле тих двадесет људи или већ и више, пошто су неки на срећу преживели, у том Челопеку, поменуто, да ли сте утврдили одакле ти људи ту?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, кажу да су их довели из Зворника, из Шепка и не знам одакле. Они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, ове «Жуте осе», те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како ко каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле људи затворени?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, они их доводе ту, приводе, сада, да ли по налогу неких из Кризног штаба, да ли по налогу СУП-а, да ли по налогу појединца, то нисам могао да утврдим, али су ми рекли да су их они доводили и смештали у Дом Челопек и да су их после тога, тај Репић да их је двадесет ликвидирао, да је носио данима крвав нож, био је крвав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ипак сте Ви били један високи полицијски функционер, па да Вас питам онда мало сада шире. Да ли знате Ви да су на

територији Босне и Херцеговине постојали ти неки логири, сабирни центри или како год, за становнике, на територији Републике Српске?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам о томе, ко је то формирао и на другим општинама, да направимо неку паралелу ако знате.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Знате шта, политика странке СДС је била да се Муслимани организовано, плански и систематски иселе са простора Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте. Не, питам Вас о формирању заточеничких објеката у Босни.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Дозволите, дозволите, немојте добацити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас сада, изволите.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Странка СДС је имала, ја нисам никада то могао писмено тврдити, али то што се дешавало у Зворнику, то се дешавало и у Бијељини, то се дешавало и у Брчком, то се дешавало на свим просторима Републике Српске где су они имали власт. Они су када су дошли на власт, ја се сећам одлуке Кризног штаба општине Бијељина, која је донела, поред осталог, одлуку да сви Муслимани који се не одазову на војне позиве, у то време војске, да се тим Муслиманима искључи струја, прекине телефон и да се одреди радна обавеза. Ако и то одбијају, да се покупе и да се воде у те радне логоре. Такав радни логор је био у Батковићу код Бијељине, такав логор су они формирали и у Челопеку, такав радни логор је био у Приједору, такав радни логор је био и у свим осталим местима где су они имали власт. И то није била ствар случаја, то је било свесно, плански и организовано, прикупљање Муслимана или протеривање преко Републике Србије или протеривање за простор тамо према Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули конкретно за неке од таквих објеката у Зворнику, осим тог Дома у Челопеку?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Нисам, само за тај Дом, то је на почетку само Дом Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте нам управо рекли нешто супротно. Мало пре кажете, ту доводе ове «Жуте осе», а сада кажете, политика СДС: Ко прави то?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, за кога су дошле да раде те «Жуте осе», ко је њих довео ту? Ко ме се они јављају? Пазите, они када су први пут дошли, они нису могли да дођу и да кажу, ја сам власт, ми смо власт. Они се јављају Секретаријату за народну одбрану, тамо ко руководи војним формацијама. И онда се стављају у функцију да иду на линију, то је правило. Међутим, они оду на линију, буду пет, десет дана и онда се враћају у урбани простор, траже да им се нађе смештај где ће да бораве и онда пошто се већ враћају, добијају тамо на линијама добију оружје, добију аутоматско наоружање, бомбе и тако даље, онда већ они почињу не да се баве линијом, не да помажу српском народу у одбрани линије фронта, него да се баве пљачкама. Прво што ураде, дођу у СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам објасните чињеницу овде утврђену до сада, да су радници СУП-а Зворник чували, значи организовано, резервни полицајци, чували тај објект где су заточени Муслимани у Челопеку? Значи, ми смо имали овде као сведоке, како оштећене преживеле из тог Дома културе, где је цело једно село пребачено, тако и стражаре, резервне полицајце који су ту чували тај објект. Обзиром да сте Ви полицајац, да ли можете то да нам објасните?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како да не, па то је бар јасно. Ако је Српска демократска странка на власти, а јесте на власти, она аутоматски наређује Министарству унутрашњих послова, општем органу шта треба да ради. Како би неко из општег органа послао људе да буду стражари, да прате или штите некога, ако за то немају наредбу некога од органа власти. Они су апсолутно потчињени њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтела да Вас питам. Ко ме је полиција потчињена на општини конкретној некој Зворник?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Кризном штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кризном штабу?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Кризном штабу и Министарству унутрашњих послова по линијама рада, али Кризни штаб је тај, једна локална заједница која руководи органом унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А територијалном одбраном ко руководи?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Одбраном руководи друго тело, Секретаријат за народну одбрану и тај Кризни штаб, исто Кризни штаб који руководи полицији, руководи и народном одбраном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И народном одбраном?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како да не. Он врши, утврђује у коју групацију, лица позива на мобилизацију, којег годишта, колико формира јединица, јер у сваку јединицу треба увести логистику, трошкове њихове хране, смештаја, одеће, опреме и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде одлуку писмену у којој стоји да Привремена влада поставља команданта штаба територијалне одбране.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: То је сасвим разумљиво, и начелника СУП-а, и командира станице поставља локална власт уз сагласност Министарства унутрашњих послова Републике Српске. Али, никада неће Министарство Републике Српске супротставити се локалним органима власти, јер су они СДС; јер председник Кризног штаба обично буде из чланова Главног одбора Републике Српске, странке СДС:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте приликом тог хапшења и приликом разматрања повода, односно узрока, разлога за хапшење, чули нешто о постојању неког Пољопривредног добра Економија?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неки затвореници на Циглани?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам за Циглану само у смислу пљачке имовине која је била и инвентара који је уништаван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде изнете податке и сведочења великог броја сведока и писмене доказе, да су ти затвореници из Челопека пребачени у Батковић. Шта је тамо било, у Батковићу?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: У Батковићу је такође формиран радни логор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то формирао?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: То је Скупштина општине донела одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скупштина општине?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Кризни штаб општине Бијељина, донео је одлуку да се од Пољопривредног добра Семберија изузме део економије Батковић и да се употреби за, како су они рекли, за радни центар. Нису га, после су рекли да је логор, него радни центар у коме су сместили све оне који се нису одазвали на војне позиве и који нису хтели да иду у војну обавезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслимане?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Муслимане, да. Међутим, касније је тај радни центар, тај логор, како је то и дефинисано, је послужио да они рецимо у тај логор доведу велики број лица са подручја општине Брчко, рецимо, читав Шепак, односно овај Брезовог Поља је доведено ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тај радни логор?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, добар део људи, Муслимана, значи Бошњака, ја се извињавам када кажем Муслиман, Бошњак, разумете, доведено је из Брчког, такође у, доведено је људи из Зворника у тај простор. Чак има неких људи који су били ожењени, живели, радили, Црногорац један, добро се сећам, па је било интервенција да се тражи решење да се он пусти из тог радног логора, тражили да ли је он тамо и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је био циљ држања људи у том радном логору, центру?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, знате како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је рок држања, која је сврха?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Нема ту рока, све се мање-више своди на ону причу из Другог светског рата и Американци су хапсили Немце, па их држали у некаквим радним логорима, у Америци, па зашто не би Срби држали Муслимане, када су са њима у рату. Ето то је, увек се то понављало, што, као, када смо у рату, имамо право да држимо изоловану ту групу. Нису их третирали као заробљенике, у смислу да су тамо имали некакав режим посебан, иако је логор био затворен, чувари су га чували, било је тамо и пребијања и туче, свашта је било, али га нису третирали они као логор, јер су обезбеђивали наводно довољно хране и давали су преко дана да нешто раде, на економији шта су радили, не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су ти људи напуштали логоре? Да ли су излазили, одлазили?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Они су једно време били тамо третирани тако како су третирани. Касније када је Међународни Црвени крст писао, дошао, тражио и пописао та лица већ, тада је већ почело да се другачије опходе и понашају према њима. Пошто је Црвени крст утврдио спискове лица, више се није могло тако да се изгуби неко име, тражили су да се утврди где је то лице, откуд ту и тако даље. И онда су преко Међународног Црвеног крста вршили и организовано је то повезивање са породицама, па су их они одвлачили, провлачили, али све то под окриљем Међународног Црвеног крста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Касније, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта можете да нам кажете, да ли су се о томе, да ли су ти људи размењивани? Ми смо овде чули да су неки људи размењивани из тих логора, како у Зворнику, тако и из Батковића, за неке Србе који су исто тако били заточени од стране?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја знам конкретно за Бијељину, ја знам конкретно за Бијељину, да је Војкан Ђурковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тај Војкан Ђурковић?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Војкан Ђурковић ти је пре рата радио на пољопривреди, једно време радио у речном бродарству, човек са завршеном средњом школом максимално, пре почетка рата његово прво ангажовање је било да наплаћује прелазак преко моста на босанској Рачи. Чим је дошло до кризног стања и када је дошла СДС на власт, они су тражили да се плаћа мостарина када прелазиш преко моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У име кога је он то наплаћивао?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: У име општине Бијељина. И онда су они наплаћивали ту мостарину и он је наплаћивао ту мостарину, да би касније, када је Аркан отворио центар за обуку на простору између Србије и Босне, прошао обуку тог центра и онда касније укључио се у Маузерову гарду, односно у Арканову јединицу и био читаво време његов опуномоћник за простор Бијељине. И он је, уствари, вршио размену, добрим делом преко Тузле, преко Бакира Пашића, који је у то време, он је иначе у Бијељини адвокат, жена му је судија у Тузли и Бакир Пашић је био председник ваљда комисије за размену на простору Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо где су Срби били заточени?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да ли су Срби тамо били заточени, ја то не могу кажем, ја не знам шта се дешавало у Тузли, јер он је размењивао Србе из Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Србе из Тузле који су слободни?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Хтели да се размене да дођу у Бијељину и да иду даље и онда су они њих скупљали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те Србе?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Те Србе, што из Батковића, што не знам одакле, узимали, водили их тамо према Брчком или према Бан брду на

простору Мајевице, изведу их из аутобуса, пусте да иду у међупростор између две линије, значи српске и муслиманске и онда се често дешавало да људи дођу у међузону, нити ови дозвољавају да они тамо приђу, јер је минирано, нити ови дозвољавају да се ови врате. По два, три дана стоје ту у тој међузони, док неко не успостави контакт и онда омогући да се они размене једни за друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се из овога центра, радног центра у Батковићу, како Ви кажете, тако мењали?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Тако су се мењали, да. Онда су касније, опет преко МУП-а, зависи да ли су Бошњаци имали паре, односно Муслимани, па су, ако су имали паре могли да купе слободу, организовали су се преко неке агенције туристичке која је формирана у оквиру СУП-а, могли су да се легално пријаве, плате по особи двеипохиљаде, три до пет, зависи како је ко материјално, ако има тамо у иностранству некога да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју локацију мислите, генерално или на неку конкретну?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Они су са простора, скупљали на простору Бијељине, сав овај део средишње Босне је ишао преко Бијељине. Ту су долазили из Модриче, Дервенте, не знам из ког краја, из Зворника, из ових простора овамо да би могли бити преко те агенције размењени за, да могу да оду, не да буду размењени, они су одлазили, добијали легални пасош и били смештени пар дана у Бијељини, а онда су их у аутобусе потрпали, на границу водили и преко границе на Шентиљ горе или на, доводили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада ишли у тај Батковић?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Нисам хтео никада ни да одем, ни да будем тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Челопек, тада када сте?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: У Челопеку сам био када сам долазио у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тај Дом?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Тада сам био у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте видели, да ли то можете да нам кажете?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, ништа посебно, Дом онај њихов био је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ушли у тај Дом?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, никада нисам улазио, само сам био ту, ја нисам хтео да се појављујем тамо на местима где су људи затварани и где су малтретирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледале те потврде за ту робу, кажете, што је издавао и тај Поповић и полиција?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Навешћу Вам један податак ако може да Вам послужи. Када је одржана конференција за штампу у Бијељини, добро се

сећам, тада се читава паника ухватила, знате, долазе ти међународни новинари, провалиће се Батковић и онда су посебно наглашавали, нека жена, нека млада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, провалиће се да постоји или шта?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да и још тада није у јавности било да тај Батковић логор постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постоји, да.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: И питали су они, имате ли ви затворених Муслимана, немамо и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога су питали?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Мене питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, новинари.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Рекох, ја немам, колико знам у званичним органима нема нигде затворених, али сам ја чуо када сам дошао у Бијељину да има у Батковићу логор. Ја сам жени тој новинарки које су се они највише плашили, написао на цедуљи, нацртао јој Батковић, пут, логор. И дам јој тај папир у руке и она чим је завршила то, отишла је од мене, почела да тражи Драгу Вуковића, у то време шефа Државне безбедности који је био кључан у свему томе и тражила тај логор, где је тај логор Батковић, Батковић и онда сада откуд Батковић, ко рече Батковић, како Батковић. А хтео сам намерно да их повучем, нека иде тамо неко да се то разобличи, тај однос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не рекосте ми ове потврде како су изгледале, за робу, за изношење из Србије?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: На овом формату, на листићу, потврда којом се потврђује да су предмети, ти, ти, ти, написано шта је, је власништво Петровић Петра, не знам ко вози, доле потпис и печат, да може пренети преко границе у циљу пресељења и у циљу одвожења својих ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Србију?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: У Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у потпису?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Начелник оног одсека, Секретаријата за народну одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Поповић, у то време није Поповић него је друго име. Ја не могу да се сетим како је друго име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам нешто говори име Марко Павловић?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сведоци кажу и он каже да су га тако звали.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, баш Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био неки мајор или је био, да ли Вам то нешто говори да су га звали тако или да је имао неки чин?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Знате шта, он је мени рекао, он је остао, када је дошао код мене у Бијељину, он је остао код мене и рекао, ја сам, овај, да, Павловић Марко, ја сам, каже, Поповић тај и тај и морам да Вам признам

да ми је показивао неке слике са Кертесом у то време. Ја и Драган Андан били смо скупа у канцеларији и он је мени показао неке слике где се он сликао са Брацом, тада је био и министар за избегла лица са тог простора, био је, онај Вучетић, како се зове, подпредседник партије био Социјалистичке својевремено, директор телевизије, Вучић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вучелић?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Вучелић, да и показивао слике да се са њима сликавао тамо негде, вероватно да би оставио на нас утисак да је он крупна риба из Србије, јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вама рекао да је он из ДБ?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Он ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он Вам је рекао?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Он ми је рекао, иако ја нисам добио податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какве друге потврде сте за робу, кажете, други је неко у потпису, полиција сте рекли, то што сте нашли у одељењу за управне послове?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Једна носи из Министарства, из Секретаријата за народну одбрану, а другу носи из СУП-а, са којом се потврђује да именовано лице Петровић Петар, да може. Они су у СУП-у могли сви да добију возачке дозволе, саобраћајне дозволе и документа и личне карте као да су они држављани Републике Српске, без обзира што никада нису живели, нити су ту била та лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам то каже?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, ми смо то нашли документа, код њих самих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А код њих сте нашли документа Републике Српске?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, а уопште нису били држављани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нису били са пребивалиштем?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, али су то у СУП-у њима издавали, да могу да и они су, на тај начин, крадена кола, саобраћајна дозвола, име, презиме, власник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да можда тај баш Петровић Петар заиста није власник те робе коју носи у Србију?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не могу ја то да знам, не може да зна ни онај полицајац на граници. То је полиција из СУП-а Зворник. Шта мислите Ви да се они смеју супротставити када дођу ти. Међутим, ови који су на србијанској страни су били битни, да имају ту документа, да се пропусте та возила. За босанску није проблем, јер они када се појаве, каже, ови су моји, пусти их, не можеш ти да питаш зашто да их пустиш, пусти и то је крај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите ови на граници српској не би им дозволили да уђу са том робом?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, да, ако немају документа из војног одсека или СУП-а да је то и то лице и да је то власник робе коју вози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А везано за ова убиства Муслимана у Зворнику, осим овог Челопека?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Мени је Јекић тада рекао, испречао је и тај Жугић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте од њих сазнали?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да су они својевремено, наводно, да је тај Репић побио неке људе у Челопеку, побио двадесет људи тамо као у Челопеку, па питам да ли су процесуирали, да ли имају документацију, хоћете их кривично гонити, као имају документацију и може се то процесуирати и ми када смо заузели и када смо написали кривичну пријаву, ми смо обавестили суд да имамо сазнања да су починили злочин и да ћемо доставити накнадно те. Међутим, ми када смо отишли после 25., 26 дана, не знам колико су провели у притвору, њих су пустили из притвора, дошао је лично Караџић и Крајишник и наредили да се пуне и рекли, баци то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је наредио?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Крајишник и Караџић, лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Караџић?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да и рекли, пусти то, баци папире, пуштај људе, дошли ту да нас бране, а сада ми њих хапсимо, каква је то будала, шта је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То за ову браћу?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да и «Жуте осе» које су биле процесуиране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је Поповић у та три сусрета нешто говорио о неким убиствима, односно мени и даље није баш, морам признати, најјасније, Ви добијате задатак да дођете, да разоружате паравојне формације које раде, шта, пљачке и?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Пљачкају, отимају, пљачкају, туку, убијају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, убијају мештане који тамо живе. Они су тукли и Србе и Муслимане, све живо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А конкретно, да ли Ви долазите због Челопека или због пљачки или због оба?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Пазите, ми долазимо да разоружамо паравојне формације које на том простору чине, да не кажем, зло, које сам Вам рекао. Ја не могу да знам шта чине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када први пут сазнајете да је убијено, двадесет људи да је убијено?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Тада ми је то Јекић рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је некада то помињао неко из Зворника, обзиром да кажемо да је тај Јекић задужен за Зворник, али је ипак тамо у Србији, неко од власти?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја бих зато замолио и мислим да би било корисно да суд позове тог Зарића који је сада заменик директора «ОСЕ» у Босни, он је био шеф, заменик шефа Државне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зарић? Па, нисам наишла на то име у овим подацима за сада.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Могу се послужити папиром само? Ја се стварно извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, изволите.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Негде сам записао, морам признати, Ристо Зарић, заменик «ОСЕ» у БиХ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ристо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ристо, добро.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ристо Зарић, заменик «ОСЕ» у БиХ. Он је био заменик Жугићу, али када смо ми дошли у Зворник, ми смо Ристу поставили за шефа детачмана Државне безбедности и било је, и довели смо, мислим да је Марковић, да се звао Марковић, из Бијељине, иначе дуго година је био у Бановићима је радио као заменик командира станице и био је, пошто су дошли у Бијељину, нераспоређен у Бијељини у МУП-у и ја сам га довео, пошто је полицајац од струке, значи дугогодишњи полицајац, да дође, јер смо хтели да се тај део припреми и процесуира везано за те ратне злочине, та лица, да се утврди, јер када смо ми ушли у Зворник, ми нисмо имали могућности, нити да то у току дана, два, три вратимо, то ипак захтева и проверу детаља, лица и тако даље. Ја сам одрадио акцију њихову, хапшења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте некога задужили да дође?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: И онда смо задужили да тај СУП, значи тај Марковић, затим тај Ристо, да они преузму функцију утврђивања свих чињеница које могу допринети да се процесуира тај део. Иначе, у поступку када смо ми одузели те предмете, возила, злата, било је ту низ предмета, а на томе је директно радио Драган Андан, можда би корисно било да га позовете такође као сведока који ће Вам много тога више рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Андан?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јер је то злато било топљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нам злато овде предмет, овде су нам људски животи предмет оптужнице, злато није, него само пљачке из кућа и напуштених станова, али не конкретно то о коме, знам на шта мислите. А добро, да ли Вам је неко на том састанку касније, кажете, Ви сте тражили да дођете у Кризни штаб. Да ли се ту говорило о неким убиствима људи?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Челопеку или?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја када сам дошао на Кризни штаб, ја сам рекао, ми смо легално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неко жалио од њих, малопре сам Вас питала?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су рекли?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Мени је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко и шта?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Мислим тај што је био председник Кризног штаба, Бранко, јел Бранко се звао. Верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он каже?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Он ми је говорио, каже, ми нисмо имали никакву власт, они су преузели сву функцију власти. Ми смо били нико и ништа. Хвала Вам, ја чак мислим да је човек и плакао. Пазите, ја не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли се разговарало о тим убиствима?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: И он ми је рекао човек, каже, они су радили овде све и свашта, каже, ја вам не могу рећи, ми нисмо смели да изађемо, ми смо се плашили, они су нас тукли, они су мене тукли. Чак ми је рекао да су га шамарали. Ја нити сам то могао утврђивати, нити сам утврђивао и када сам дошао на тај Кризни штаб, ја сам само реферисао, од неких пола сата, четрдесет минута, представио сам се ко сам, чија су била овлашћења да уђем у Зворник, шта сам урадио, да ће они бити процесуирани и да су они дужни као локална власт да преузму функцију власти да могу да функционишу и тада је то била радост, да не кажем, одушевљење, људи су умали, не могу да верују, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада Вас питам, да ли сте помињали нешто тада на том састанку, те објекте у којима су људи били заточени, страдали?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не, ми смо само рекли где смо их похапсили, пазите, борба се водила ујутру од пола три до пола седам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на шта Вам се жалио Поповић у та три наврата, ако се жалио, када сте њега виђали са Јекићем и Жигићем?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Поповић је дошао, ја морам признати, ја сам био веома уздржан када је у питању Поповић, прво што нисам веровао ко је и шта је, друго, ја сам се плашио да кажем и помисао да ћу да уђем у Зворник, само сам рекао, добро, видећемо, ја ћу обавестити ове своје претпостављене, па ћемо видети ми да ли ћемо да заузмемо ми Зворник. Ви не можете тек тако доћи, они ће вас побити, немојте да дођете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама то рекао?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Поповић ми каже, немојте да мислите да можете да уђете у Зворник нормално, као јединица, морате бити спремни на то, а ја сам знао да ту не може да се уђе, једноставно, јер сам ја прошао пар дана пре у извиђање, да видим да ли могу проћи и како ћу проћи. Не бих скупио триста људи да их заузмем, да их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви ту били, на неки начин, начелник те полиције, која је Ваша била функција?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Која?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Функција Ваша на територији Републике Српске, Бијељина, Зворник?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, да Вам кажем, овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звао Вас је Булатовић и?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам, мене је послао Булатовић и ја када сам дошао, ја сам се јавио Мићи Станишићу, министру који је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: МУП-а Републике Српске?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Министарство у Бијељини, јесте, и он је имао Чеду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је било седиште Станишића?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: У Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бијељини, добро.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: И његов помоћник за послове јавне безбедности био је Чедо Кљајић и ја сам Чеду питао, Чедо, која су моја овлашћења, шта треба да радим, ја сам пре годину и по дана отишао из Републике Српске, био припадник органа унутрашњих послова БиХ и они су нама дали босанске легитимације. Ја сам добио легитимацију без чина, без икаквих, не знам који су, али пошто сам иначе носио ознаке главног инспектора полиције, нисам ни могао бити ускраћен да ми сада дају неки други чин, да ми дају неко друго звање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, имали сте овлашћења на основу те легитимације коју сте добили?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Имао као овлашћено службено лице да радим све послове као припадник Службе безбедности у Републици Српској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам због следећег питања, а то је, да ли сте имали нека овлашћења према овим припадницима МУП-а у Зворнику?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, чим сам имао ингеренцију да дођем у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ухапсите ове.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Онда сам имао ингеренцију да могу да поступавам као припадник републичког МУП-а Републике Српске са пуним овлашћењима која има начелник полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видесте ли некога тамо припадника МУП-а у Зворнику или њиховог командира, начелника, да ли сте са њима неко садејство имали?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја више не могу да се сетим ко је био начелник, овај, све се то дешавало док сам ја дошао, док смо ми заузели те просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је требала помоћ нека од припадника МУП-а?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како да није, ја сам од њих имао помоћ, али из Зворника, не, не, никога нисам, чак ни назнаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него сте Ви практично са стране и ови специјалци Каришик?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, ја сам хтео да уђем, без ико да није знао, чак ни тај Јекић ни било ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав је био тај однос субординације? Ми смо овде чули доста неких противуречних сведочења, везано за то, за то оптужени наши кажу да Кризни штаб као цивилни орган, нема никаква овлашћења над полицијом, него да они ту тако седе, да дају неке извештаје, али да они њима ништа, него да то директно Бијељина, а Ви малопре рекосте, Кризни штаб поставља. Како је то било у рату, то нам реците.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Сада ћу објаснити. Када се формирао МУП Републике Српске, када се одвојио званично од МУП-а БиХ, они су се дислоцирали на простор Пала и тамо су формирали као званичан МУП. Прво је био на Врацама, једно време у школи унутрашњих послова, а после тога су прешли на Пале, па горе на Јахорину. Они су функционисали као орган унутрашњих послова. Међутим, по Закону о унутрашњим пословима Републике Српске, Републике БиХ, пазите, нису донешени нови закони у току ноћи. Зашто смо ми имали ингеренције и овлашћење да хапсимо лица, зато што смо били овлашћена службена лица, нису нам могли то ограничити, да ли је тако? Старешине органа је постављао републички министар уз сагласност локалне власти. Ко је дао иницијативни предлог да се Петровић Петар, рецимо, именује за командира или за начелника? Покрене иницијативу локална власт, достави Министарству, а онда уз сагласност главног одбора странке СДС, СДА или ХДЗ, тај министар или његов заменик у то време Дермусовић, овај, Жепинић Вито који је био заменик Дермусовића за послове тог дела, он је давао сагласност и они су били постављани. Према томе, не да је имао, он је имао пуну ингеренцију како би полиција локална могла да било шта одради без сагласности локалне власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилне власти?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Цивилне власти, тај Кризни штаб који се формирао. Он има пуну ингеренцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то свуда звало Кризни штаб или је мењало имена, да ли сте чули за неки термин Привремена влада?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: На почетку је када се тек формирали су, формирали неки САО Мајевице и Семберије, па су, шта ја знам, онда су касније формирали Центар Службе безбедности и тај Центар је имао ингеренције као надлежни орган на подручју Бијељине, Зворника, Власенице, Шеховића, Угљевика и Лопара, то је као нека капа над тим простором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам нешто о односу са војском, да ли сте Ви имали однос са Војском Републике Српске?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте требали нешто ту да, ипак је то једна акција, кажете, учествује и војна полиција?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам имао, ја сам имао контакте са војском, био сам са њима у врло коректним односима. Наиме, пре мог доласка на простор Републике Српске, од стране министра Булатовића упућена је

депеша, акт у коме се назначава да сам по одобрењу Савезног министра дошао на простор да разоружам паравојне формације, у којој се поред осталог каже, у тој истој депеши стоји – да међу паравојним формацијама има припадника активног састава и резервног састава милиције, па чак има и неких активних официра. То Вам говорим зато што је на неким другим просторима, конкретно у Зворнику не, сам имао, рецимо, активног старешину који руководи паравојном формацијом, одметну се, неће да иде у јединицу, он је формирао јединицу, он је свако село и сваки град у Републици Српској, имао је свога, свога команданта, свога лера, те Војводу, те Кадију, те овако, те онако. Сви су они имали, а то су махом припадници Српске демократске странке, организовали да имају неку јаку оружану формацију која ће, пре свега, штитити те људе у власти. Тако је у Бијељини формирана Српска добровољачка гарда, коју је водио Маузер. То је класична паравојна формација. Тако су браћа Божић у Брчком, па питао неки тамо, касније када је дошао овај Жико Црногорац и «црвене беретке», тако је рађено, тај Пиварски, не знам ко још се приклонио тој власти, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они имали неке везе са војском, о томе смо сада почели?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Пазите, они су требали да буду под ингеренцијом војске. Војска је водила одбрану. Она је била та која је задужена за мобилизацију, за прикључивање, за исхрану, за логистику, за оружје и тако даље. Међутим, они се, када дођу као добровољци, прво јаве војсци, војска их распореди у неку од јединица, они ту бораве пет, десет дана и онда се повлаче са линије фронта и долазе у град, траже локацију и онда се скупљају. Врло се брзо та група људи окупи. Немојте ме схватити погрешно, они немају нити војска над њима власт, нити полиција власт, али пошто су категорија «пси рата», људи који дођу, да сте Ви имали прилике, ја сам, пошто сам тамо боравио, то дођу људи, обуку униформе, шешире, рукавице са одсеченим прстима оним, то су пиштољи око, то је, када ти њега угледаш, то је силна војска, а уствари, то су обични кокошари који само гледају шта да покраду, да опљачкају, то су неке самозване, неке војводе, неки начелници, неки шефови. Ја сам у Брчком затекао човека који је имао ознаке које сам и ја носио као инспектор полиције, а није нас било пет у Југославији. Ко си ти, каже, ја сам главни полицајац, како, где, шта и тако даље. Мислим, говорим само како су се људи понашали и то је та категорија људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, овде ови људи примају плату.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја за то нисам знао, мени то нико није рекао, да сам знао да су они примали плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примају гориво, примају храну, све.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Онда би ја ове који су тражили и Мићу Станишића рекао, идите ви тамо, пошто им дајете плату, преко легалних органа власти, идите ви тамо, а не упућујте нас да ми тамо идемо да хапсимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали то после да су они ту ипак?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, први пут сада то од Вас чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут чујете?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да су они имали плату, то први пут чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците нам то везано за однос са војском, Вас упућује Булатовић и коме је послао тај допис, депешу?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Мићи Станишићу, министру и министру, команданту Армије Републике Српске, Ратку Младићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се Вама, шта, пружи нека помоћ?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, ми долазимо на тај простор по захтеву, Мићо зна које су наше ингеренције и да нам се омогући несметан рад у циљу хапшења паравојних формација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је, да ли је била тада војска ту на територији?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, овај штаб ТО.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Они су, војска је била на улазу са леве стране, тамо где је била Везионица, још је била нека фабрика, не знам која, ту је био смештен штаб војске. Том војском је непосредно руководио пуковник Илић, то је био тај корпус који је имао зону дејства на простору Зворника, Бијељине, Лопара, Угљевика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Илић?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је неки нови сада. Имали смо Благојевића, Василића, сада је Илић испао.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Илић је био командант корпуса, смештен у Сувом Пољу код Бијељине и то је било седиште корпуса за средишњу Босну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја говорим у Зворнику ко је био?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: У Зворнику ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате нешто о односу војске и територијалне одбране?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог конкретно Поповића?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам, ја сам само упознао Илића да ћу ићи у акцију у Зворник, да ћу ићи на хапшење паравојних формација, да ћемо ангажовати и они су ми доделили овога Салапура Петра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да иде са Вама?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да буде са мном у штабу и дали ми јединицу за пратећи вод и дали ми вод полиције из Бијељине и они су ми пружили пуну помоћ да то разоружам и ја сам Илића информисао шта сам

урадио и рекао сам Илићу да после, када завршимо та лица предајемо војсци, ову јединицу, ради даљег ангажовања у јединицама војске. и то је сав мој контакт што се тиче војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је до Вас допро неки писмени допис у смислу обраћање власти у Зворнику неком вишем органу да се они жале управо на ово све што кажете, овај човек плаче, долази, спасли сте нас и тако даље? Да ли Вам је о томе нешто познато?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Није ми познато то, само знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је неко информисао, обзиром да сте ипак били.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Само знам да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У контакту са тим неким.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да ми је Мићо Станишић рекао као министар, да су имали доста притужби те цивилне власти, да су тражили да им се помогне да их разоружају, а да они немају снаге ни могућности то сами урадити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да ли су се жалили на конкретно, шта су?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја не знам да ли су се жалили конкретно, али претпостављам да је Мићо знао шта је у питању. Нисам ја могао тражити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам да ли сте дошли у посед неког писменог документа где они кажу, ови раде то, то, то?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Вас то питам? Рећи ћу Вам. Да ли, како Вам се представио тај Поповић, шта је он радио у том јулу, ту, шта је он био?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Он је био начелник штаба народне одбране, цивилне заштите, народна одбрана, како се звала, не знам тачан назив, али је био у функцији, једном је чак био у униформи, а остало сам га виђао у цивилном оделу. И он ми је рекао, он када је дошао, он није пуно говорио, слушавам шта они мени говоре, шта ја њима говорим и пошто сам ја знао, јер ми је Јекић рекао да у Зворнику има лице које је дошло по сагласности Службе Државне безбедности, да је тамо начелник тога и тога и да он као држи то, да не кажем под својом руком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, кога, ко је под њим ко?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Те «Жуте осе». И ја мислим да су они до последњег тренутка, без обзира, јер када је он дошао да тражи помоћ да ми њих разоружамо, није он тражио, дајте по сваку цену, само је говорио, не можете ви њих тако лако обуздати, нити их похапсити, они су опасни, сувише опасни и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тако одушевљен као овај Грујић, па плакао?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте их, што сте дошли?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не. Ја мислим он је био на састанку Кризног штаба, да је седео ту на штабу, али да није чак нешто посебно дискутовао, не могу да се сетим да ли је шта дискутовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато да је и он ухапшен у јулу месецу?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде наредбу за хапшење и многи људи кажу да је хапшен.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо наредбу, ево, лишили слободе Марка Павловића, начелник СНБ Зворник Жугић Горан, 06.08.1992. године.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: 06.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 06.08.1992., министру за унутрашње послове, подсекретару – обавештавамо Вас да смо дана 06.08. лишили слободе Марка Павловића по наређењу министра унутрашњих послова, те да ће се поменути оперативно обрадити заједно са групом лица лишених слободе у Зворнику, Жугић Горан.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Није ми то познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Жугић је био код мене, долазио је, мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 06. августа?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ту смо добили аутентична документа Хашког трибунала.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам имао, госпођо, сву документацију коју сам када је у питању и Брчко и Бијељина и Зворник, међутим, по мом доласку у БР, мени је извршен претрес стана, иако сам ја био високи функционер МУП-а, да ли је тако, Савезног МУП-а, и сва та документација је мени однешена. Они су је нашли и када су то нашли, отишли су, однели документацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви нисте први који нам то каже, имали смо још сведока који нам исто то кажу. Да ли знате неког Милана Станковића, радника који је радио на откривању исто тога у Чelopeку, подносио кривичну пријаву и тако даље?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник МУП-а, не знате? Он је касније дошао.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Када бих га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведочио је овде.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знате. Да ли сте Ви били у контакту са Велибором Остојићем, овим министром?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте само чули да се то десило?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Уствари, то је у чаши превршило меру, када су они њега зауставили, истерали из возила, одузели му возило, натерали га да пузи, не знам шта је радио, онда се дигла дрека, па види ти они заустављају нас иако та крадена кола која су ишла у Србију, била на једном месту у Мартинцима, ту се документација препакирала и онда су се продавала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то радио?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, неки људи из МУП-а Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из МУП-а? Па тако нам каже и Вучковић Војин, овај, да нису баш све они то радили, него да је ту било још неких.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Они нису могли то сами радити без помоћи тог, али Ви сте ме питали само за Зворник, ја само за Зворник говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Не, он тврди да је то њима све намештено, управо због тога што су они разоткрили ту крађу «Голфова», од стране власти Републике Српске, Вучковић Војин који је био овде сведок.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам био у Сарајеву 1991. године, на почетку рата. Мићо Станишић као министар унутрашњих послова који је био, то је први министар унутрашњих послова, имао је јединицу од педесет људи којом је руководио Душко Маловић. Они су сваку другу ноћ мењали се, из Вогошћа превозили по двадесет, двадесетпет возила за Београд, па се та група врати, па дође друга, па друга и тако стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ето, видите.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Сада, пазите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вучковић управо каже да је он то разоткрио и да су га зато склонили.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ма није то. Пошто је било много тих послова који су, поред тога што су узимали из званичног, ја сам питао Станишића шта радиш, како возиш та возила, он ми је рекао да је то одлука Владе да се на основу средстава добијених преко неке Аутокуће где се та возила продају у Београду легално, добио део средстава за опрему која треба полицији. То ми је званично рекао. Међутим, велики број возила је дат на коришћење Влади, појединцима блиски Влади, не знам ко је све могао да користи, тих «Голфова» је пуно било и онда су они те «Голфове» заустављали, пресретали их, кради документацију и продавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из оне фабрике у Сарајеву?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз сагласност фабрике?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, уз сагласност Кризног штаба у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мало да се нашалим, добро.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Тинтора, који је био председник да ли Кризног штаба у Вогошћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кризни штаб општине Вогошћа?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Вогошћа, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта би, да није пасао траву овај министар, да ли би било нешто од ове Ваше акције?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, било би сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чувене, а било би?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ми смо свакако планирали, међутим, то је се убрзало, то је паника настала, дајте људи, шта чекате, што не идете тамо. Ми нисмо дуго били на том простору и треба нам времена, десетак дана да се акција припреми и да се одради и да после тога останеш још пар дана да би се могао успоставити регулитет власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, овај Драган Андан он је био?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Мој заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш заменик?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Уствари координатор између МУП-а Републике Српске и мене као представника из савезних органа. То је неубичајено да из Савезног СУП-а дође се у неку другу државу, али ето ми смо били, учествовали у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте ступили са неким у контакт ту из војне полиције у Зворнику када сте дошли?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не. Ми смо потпуно, у случају Зворник, о било ком податку и сазнању, с обзиром да смо се плашили да нећемо доживети заседу, напад, да нас неће побити тамо, зато смо избегавали било какав контакт са људима из Зворника, чак сам дан уочи, они су били код мене, ја сам рекао да не знам када ћу доћи, да ли ћемо стићи и тако даље, а већ сам припремио акцију да ту ноћ уђемо у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Студен Бранка, командира војне полиције у Зворнику?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ништа ми не значи то име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Председник СДС за општину Зворник био је Бранко Грујић.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам, вероватно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај за кога Ви кажете да је командант Кризног штаба, а ми имамо документа и исказе и његове и сведока, да је он био председник.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Могуће да је био, он је био председник Кризног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после да се то звало Привремена влада. Ви кажете те термине не знате?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја не знам те њихове термине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нама каже да он само ту цивилне те послове, оно привреда, чишћење, прање, да он нема никакве ингеренције над полицијом, чији председник додуше седи на седницама Привремене владе, као и командант штаба ТО, да он ништа не зна о тим објектима где су ти Муслимани заточени, после пребацивани у Батковић, да је то вероватно неко други одлучио, можда полиција сама или неко, да полицајци чувају све те објекте, о томе имамо изведене доказе.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не, не, има тачно дефинисано, има Правилник у коме се утврђује шта то полиција чува републици, шта то полиција чува у кризној ситуацији, када је кризна ситуација уопште, тачно дефинисано тамо шта ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који мислите правилник?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, има Правилник о унутрашњој организацији органа унутрашњих послова у кризним и ратним ситуацијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онај Правилник који је важио у време када се заратило?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који касније није мењан.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како би полиција могла да обезбеди гориво, како може да обезбеди храну, како може да обезбеди струју, воду, ко ће то платити. Све то иде преко локалне власти и не може се ништа урадити без локалне власти, чак и када се уопште неко и приведе, одмах се обавести начелник кризног штаба да радимо на предмету томе и томе и да је ухапшен тај и тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То све пише у Правилнику?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не пише у Правилнику, али то се подразумева, то се тако радило. То је се тако радило због тога што је и у ранијем систему када су комунисти били на власти, није се могло урадити ништа, да партија не буде информисана. И то је увек по инерцији задржано право да се информише, јер коме локална полиција подноси извештај о свом раду, локална заједница, ко оцењује њен рад, локална заједница, ко помаже новчано да се обезбеде станова за полицајце, опрема, возила, техника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви се не сећате или нисте добили никакав извештај писмени од МУП-а Зворник везано за нека убиства Муслимана на територији општине Зворник, ако сам Вас ја добро разумела?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја нисам добио никакав писмени акт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се негде то евидентирало, ево погинули ови, сахрањени, убијени, сумњамо да је овај, онај.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Нисам тај акт добио, а да се радило на обради и припреми документације везано за доставу суду, то би се морало све евидентирати, од књиге довођења у милицију, па све оним редом како иде до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било много лако да то има, књига догађаја. А да ли Вам је познато, да ли су доношени неки писмени акти о оснивању тих објеката где су се ти Муслимани?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: У Бијељини знам да је доношен акт, да је секретар за привреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знам ја за Бијељину, али за ове друге општине?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато? Пошто смо се ми обратили дописом на предлог Тужилаштва да нам достави општина Зворник, али нису нам ништа доставили, о оснивању тих објеката. И шта после би са свим тим, кажете, овај поцепало те папире, а ови, да ли су процесуирани за те пљачке, за крађе?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, браћа ова, па «Жуте осе»?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ми смо поднели кривичне пријаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, да ли сте имали после повратну информацију шта се догађа?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, ја сам отишао, они су уствари донели одлуку да се ја протерам са тог простора, јер то њима није одговарало, а касније чујем да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас је протерао?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Рецимо, донели су званичан акт којим су тражили да се ја протерам са тог простора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто, да ли сте сазнали?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Зато што сам био у функцији заштите Муслимана. Тај чак акт имам писмен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако су Вама образложили?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Тако су написали, кажу, јер доласком њега, престали су редови да Муслимани беже из Бијељине и да узимају пасоше и престали су, нису могли да дођу у ноћи када је био тај њихов час када ноће, могу да раде шта су радили, јер смо ми тада увели полицијски час и спречили да свако после девет сати може да изађе, ако нема посебно одобрење или потврду и онда је престала потреба да људи беже, дошла је легална власт, више нема, јер су они, ја до те године био до 1999. године био начелник командир СУП-а, све сам ја те људе познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ту и живели?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Имам кућу, породицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта би са овим Жућом, да ли су се они после враћали, овај Војин Вучковић?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Они су, они су се поново вратили, али мислим да су отишли са простора Зворника. Поред осталог, тај Вучковић је дошао, нашао мог сина тамо, које је моје дете и једном ставио пиштољ у уста и рекао, е, где ти је тата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у Бијељини, после ових догађаја?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: После тих догађаја, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После овог хапшења?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Када су га пустили из притвора, тог истог дана, иди по тату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли је нешто предузето?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ма какви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А коме сте предали те потврде за излазак робе?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Све је то било у документацији која је достављена Тужилаштву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бијељини?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да и о одузетим предметима и потврде да су одузимали робу, отуђивали и на тај начин преносили преко границе. Чак смо нашли читав један блок код овог у СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту робу и сва та возила, то сте све запленили?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, да, робу нисмо, роба је задржана у Зворнику у неком магацину, у некој дворани чини ми се да су оставили, а возила су била одузета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је роба та нађена која је одузета?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, била нађена на камионима и на Циглани, односно тамо где је било, где је био онај воз и локомотива, у неком магацину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било, да ли сте ишли у ту Циглану?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли у ту фабрику Циглана?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ишли смо, то је Циглана, када су показивали како су они исекли оне траке за, шта су радили, секли неке лимове, односно плоче да би заварили тај оклопни воз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте то нашли на тим камионима у Циглани?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Натоварене са стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Производима Циглане или?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Било је и тих производа, цигле, а било је ормана, плакара, веш машина, фрижидера, телевизора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На камионима?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је то стајало, ту у кругу?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Они су то хтели да провуку, питање је био дан само, да ли можда тог дана нисмо дошли, ту ноћ, они би тог дана провукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ту био у Циглани задужен, ко је ту радио, да ли сте ту ступили у контакт са неким директором, неким власником?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Они су имали тај део свог магацина где су држали тај део те своје крадене робе и тамо где је била та локомотива иза Циглане, где је долазила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи тај период хапшења, то је тај дан?
Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, само говорим о том дану.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи већ крај јула, добро, то нама.
Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Крај јула.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крај јула, знам, знам.
АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, да искористимо само, да ли дозвољавате да напустим претрес, замењиваће ме Шалић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, може, може, пошто сте, добро.

Констатује се да у даљем току поступка, адвоката Мирослава Ђорђевића замењује адвокат Шалић Миломир, уз сагласност оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта би са њима, полиција их ставила у аутобус и онда, кажете, неки су отишли у војску?
Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Водимо их у Бијељину, тамо их сместимо у просторију за задржавање, ту су били, значи, обрађени, фотографисани, узети отисци, узети њихови подаци, аналитички подаци и онда се ишло да видимо ко су, где су, са ким и онда који су за нас били у том тренутку, неинтересантни, онда смо их пуштали одмах, мислим да је други дан, један или два аутобуса отишли у Зворник и по списку их предали војсци на располагање. Једна група је задржана ради даље обраде, а једнима је одређен притвор од стране Тужилаштва, односно суда, ради кривичне пријаве која је била поднешена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први догађај у нашој оптужници је присилно пресељење цивилног становништва укупно 1822 људи из села Козлук и Скочић, 26.06.1992. године. Да ли Ви нешто о томе знате?
Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Само сам чуо када сам био тада у Зворнику, да су они прошли насилно пресељење лица муслиманске националности, а где су, ни кога сам, нисам, овај.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте то чули?
Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: То ми је рекао Јекић, знате шта, тешко се сетити свих детаља, а ружно је да кажем за некога да је рекао, а можда човек није рекао, па да будем изложен непријатностима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то сте чули да су та лица присилно пресељена. Од кога?
Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да су они пресељени, да су уствари протерани са подручја Републике Српске.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Протерани?
Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Према Мађарској негде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то урадио, да ли су Вам рекли, тај Јекић и ти?
Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Није ми рекао, али подразумева се ко је то урадио, легална власт. Зар би неко то могао урадити, да то није легална

власт. Ту је био укључен и Кризни штаб и СУП и СУП Србије, односно МУП Србије. Како би могли прећи преко границе лица муслиманске националности, то би било строго забрањено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је било забрањено да пређу границу?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, нису дозвољавали, Муслиман није могао да уђе у Републику Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни са пасошем?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ни са било чим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни као избеглица, ништа?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: На почетку рата је било пуштања можда пар месеци, сада не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јер ови људи кажу да су излазили.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: На пар месеци било је пуштања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су прелазили за новац.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Велики број људи је ишао у болницу, људи нису ни знали, све се мислило престаће, пуца се, почело је, али није рат и онда су они толерисали једно време. Међутим, врло брзо МУП Србије је забранио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком је то периоду било, отприлике?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, не могу се сада, негде 1992. године, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер је овај, условно речено, почетак рата. Да ли мислите на тај почетак или на нешто касније?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не мислим да је баш тада на почетку било, али да је организован прелазак био без МУП-а Србије немогућ, то није било могуће, мислим, јер пазите, њих полиција прати читаво време. Када је Војкан Ђурковић водио преко Републике Србије одређену категорију лица, њих је пратио МУП, са колима службеним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Бранко Поповић каже да он од момента када је дошла Зворничка бригада, ту негде почетком јуна, значи, пре ових догађаја и депортације, односно присилног пресељења и овог Челопека, да он уопште више није био командант штаба ТО, да он је ту тако био.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Није тачно. Ја сам га затекао у канцеларији када смо заузели Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог јула, крајем јула?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У канцеларији штаба?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам га затекао у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде и извештај од 20.07.1992. године у виду информације о безбедносној ситуацији на подручју општине Зворник, потписао начелник ЦСБ Бијељина, Драган Андан. То смо, такође добили са потврдом о аутентичности из Трибунала Хашког. Да ли сте Ви заједно са њим правили тај извештај?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за оно што сте?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, одрађивали, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ове информације овде су вероватно везане за та сазнања која сте добили тамо на терену?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Сада мислим да би било врло корисно да дође и Драган, да га позовете, мислим да би пружио неколико значајних података.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко из Бијељине, значи из МУП-а, био надређен овима полицајцима, односно начелнику у Зворнику и како се одигравао, како се одвијао тај контакт њихов, да ли је то била нека, извештај или како?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Пазите, по формацији, када се гледа формацијски, Центар Служби безбедности који је тада тек био формиран, то је можда било месец, два дана пре него што је била та акција, јер Центар у Бијељини није постојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада је формиран у Бијељини?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да и он је имао ингеренцију власти над, као првостепени орган подређености, надређености Зворнику и да ли и колико је он имао утицаја и да ли је Зворник и упознао кога у Бијељини од тих органа, ја то стварно не могу сада да Вам кажем, мислим није ми то ни било познато, а мени нико из Бијељине око тога, изузев Чече и Миће Станишића који су ме упознали да они имају проблеме са Зворником, те паравојне формације, да се оне иселе као проблем, чак и у Женеви када је био разговор са Панићем, тада је Карацић нагласио да они имају проблема са тим паравојним формацијама и баш је рекао Зворник и Брчко. Тако сам ја информисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам, да ли имају нека конкретна овлашћења, ови из Бијељине над Зворником или је то?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Они су имали неку ингеренцију да могу да врше инструктивни надзор, да могу да буду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Над Зворником?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Над Зворником, да, али колико је у тој мери се могло остварити, јер је тек Центар формиран, можда је месец, месец и по дана прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам само овако по правилима службе.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: По формацији, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су дужни извештаје ови из Зворника да шаљу Бијељини?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви сазнали да је после обустављен поступак против тих лица, да је укинут притвор, да је донето решење о обустави поступка?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, само знам да су пуштени из притвора и знам то што је било са Вучковићем, ја сам тада био са јединицом у Пљевљима, хапсио оног Дачевића, Чеду што је такође била паравојна формација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, одмах то је било већ август, септембар, тако да није ми било познато шта су радили, али када сам долазио кући у Бијељину, тамо ми је живела породица, онда сам чуо да су пуштани, чак су се неки смејали, кажу, хајде, као глупости, шта то, као, прошло време комунизма, чим не могу да те спрече или да нешто друго кажу, онда кажу ти си комуниста, комуњара и одмах те дискредитује као личност, у смислу сада су дошла нова времена, сада су неки нови људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког Петка Панића, полицајца тамо из Зворника?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Верујте, не значи ми ништа. Када бих га можда видео ликом, можда смо се сусретали негде, али имена не могу да се сетим. Значи, тешко ми је да памтим, а пуно сам тога прошао, па не могу да се сетим људи, поготову имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Вама нису, када сте дошли да хапсите, показивали никакве неке писмене извештаје, као повод за Ваш долазак или нешто?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ти у Бијељини?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Нису показивали, када су знали да ћу доћи, најављен сам и када, који дан долазим и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим да знате због чега хапсите људе, па конкретно?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, они су ме звали да дођем, због тога су ме и позвали и они када сам дошао, знали су шта је мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Вама да саопште, да ли ст нешто ближе са њима, добили од њих нешто написмено?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Они су мене упознали са том, да не кажем, безбедносном ситуацијом на том ширем простору и рекли су ми да имају проблема са тим паравојним формацијама и где су оне, као такве, где су ојачале, колико броје снага, шта раде, су чим се баве и тако даље и они су говорили да они врше крађу, пљачку, убијање људи и тако даље, премлаћивање одређених људи из и тако даље. И то је било толико распрострањена ствар да, већ је рат кренуо и то је било као да се прича о нечему што је свакодневно, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали са неким, каква је улога била тих стражара или уопште тих људи који чувају те објекте?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су људи заточени?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали о томе неку информацију?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, нисам се бавио са тим, није то био предмет уопште мог доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта први пут је био?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Није ми био предмет да сада питам стражара, није ми то, али је то старешина непосредно морао да зна, када упућује људе, да ли је активног, да ли је резервног састава и ти људи су морали да доставе писмене извештаје шта су радили тамо. Сваки дан када заврше посао, морају да пишу писмени извештај, било шта да раде, било који рад, да ли је то био позорник, да ли то полицајац на објекту који штити или је на обезбеђењу, сваки дан је морао писати извештај. Значи подноси извештај непосредном старешини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Давидовићу, више пута сте рекли на почетку исказа и током исказа, отргли се контроли, отргли се контроли за ове људе.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, а под чијом су они контролом били?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ево рећи ћу Вам. Они су обично долазили и стављали се као добровољци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Причајте ми конкретно за овај случај, значи за Зворник и за ове људе које сте Ви касније хапсили, под чијом су они контролом били?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја лично мислим да су, да је једину контролу над њима могао да има овај Поповић, он је могао имати над њима једини контролу, искључиву контролу и мислим да нису ни они могли деловати, а да нису имали некога ко је био, стајао иза њих, јер да се тражило да се они разоружају и да се похапсе, то би они морали да ураде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми, помињете неког Јекића, да је, па једног момента сте рекли да је он те људе нешто наоружавао, ако сам ја то разумела добро.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Добро сте разумели. Јекић је био припадник Министарства унутрашњих послова Србије, задужен, МУП Србије је распоређивао људе и задуживао за одређене просторе где су они били ту да прате шта се дешава, да организују субординацију са МУП-ом, да помаже у наоружању, у опреми. То је Јекић радио за Зворник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми, да ли је Јекић над њима имао било какву контролу, да је могао он нешто да уради?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Могао је да уради, мислим да је такође Јекић био са њима у вези. Ја ћу Вам рећи један податак, нисам хтео да говорим, ево сада ћу Вам рећи тај податак, врло интересантан. Када су понудили могућност да ја ухапсим браћу Вучковић у Србији, услов је био – ми ћемо ти дати да их ухапсиш, да их доведеш у Босну, али да их ликвидираш, да их побијеш. Зашто? Тако жели МУП.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Који МУП?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Србије, вероватно да се отараси тих непријатних сазнања до којих је сигурно дошао и зна. Ја нисам хтео да их побијем, ево сада то први пут говорим јавно и нисам хтео да то урадим, зато што сам знао да то када урадим, учинићу кривично дело. Ја сам активан полицајац, радим двадесетпет година у служби. Ко има право да убије некога, по ком основу? А нудили су ми могућност, ја прихватам да то урадим и одводим Вучковиће, не у СУП, него у једну приватну викендицу, тамо га затварам и држим три дана док их нису обрадили. Нисам ја радио по том предмету, радили су други оперативци и подносим кривичну пријаву и онда га изводим живог и предајем суду и онда настаје проблем, шта то радим. Чак се мени директно прети од МУП-а. Ту доста проблема има, није то предмет.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми, да ли сте чули за неког Гогића?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Чуо сам за Гогића, познато ми је име Гогић, али не могу да се сетим сада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Овде се нашом оптужницом ставља на терет двојици оптужених – Брани Грујић, Бранку Грујићу и Бранку Поповићу који је у то време имао такво име – Марко Павловић, да везано за ово што су ови људи чинили, пљачкали, убијали, да ништа нису предузели да до тих дешавања не дође. Па ми Ви сада конкретно реците, за Брану Грујића каква су Ваша сазнања, да ли је он могао нешто да предузме у односу на ова лица?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да. Он је могао да их заштити, да не дозволи да се они селе, да је хтео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта да?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да је то хтео, он је могао да каже, ја то нећу да радим. Ако је политика странке СДС била да се етнички очисте простори, ја у томе нећу да учествујем и кажем да то нећу да радим, ја се склоним, а да кажем да се то одради, а да ја не знам, то је немогуће, пазите. Једно село довести на једно место па их пребацити, а да то нико не зна од локалних власти, то мислим, да то није у реду, мислим, то је смешно. Међутим, када су то одрадили што су требали да одраде, јер то је била политика странке СДС, није то ствар уникатна у Зворнику, то је свугде било тако. Зашто онда Бранко није могао да се супротстави, они када су то одрадили, како је се могао супротставити неком, тој групи када су они заслужни, и та убијања која су вршена, нису вршена случајно, да се застраши становништво, да се ствара паника, бежите куда ко може. То је циљ читавог

рата који се водио на тим просторима и зато управо мислим да је Бранко имао непосредну одговорност за те људе, без обзира што је касније, ја сам га доживео, ја сам то намерно рекао, када сам дошао и када сам похапсио ту групу, он је био срећен, усхићен, било му је драго, добро се сећам, та жена што је плакала и он каже, пет ме пута пита, јесу ли они стварно похапшени, јесу ли они лишени слободе, јел неће више доћи. Ја сам, кажем, нема, ми каже нисмо смели да изађемо. Они су факат касније преузели сву власт, поставили своје пунктове, улазне, излазне из Зворника, поставили своје патроле, полицију натерали у СУП да седи, идите, чувајте објекте, а ми ћемо бити ти који ћемо да господаримо градом. То је суштина тих паравојних формација које се не изроде тако случајно. Да немају подршке у штабу, у делу цивилне власти, не би то могли да остваре. Да се разумемо, и та цивилна власт је у доброј мери зависила од људи из Србије, јер су они везани, ту се добија и храна, муниција и опрема и све остало и они када хоће да одморе душу, како кажу, оду у Србију. Рат је, са намером да се очисте простори са једног простора једне нације. То је политика странке СДС била и то није било, понављам, уникатно само за Зворник, то је било у Бијељини, то је било у Брчком, то је било било где, где су они били на власти. Ја са пуном одговорношћу тврдим, јер они су имали метод, да то ураде, врше мобилизацију људи, ко неће да се јави у мобилизацију са војном опремом да дође, онда одмах се са посла искључује, искључују му струју, искључују телефоне, почињу шиканирања, а ако се још прича, ако контактира, ако обилази, тражи да га неко спасе и пита шта се то дешава, онда му купе породицу и воде у Батковић, у Челопек и тако даље. И то је био метод тада странке на власти. Господо, то је, ја сам то и у Хагу рекао. Немојте ме схватити погрешно, ја нисам члан ниједне странке, ни сада, ни пре нисам био, али само кажем да је то фашистички метод. Српска демократска странка је била фашистичка странка. Ја то са потпуном одговорношћу тврдим. Ја сам је тако доживео, имао сам непосредне сусрете са високим функционерима, имао сам прилику да гледам шта се ради и моја сазнања су таква.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми, то Ви када долазите, кажете, то је негде почетак јула, Ви реагујете?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Када први пут добијате Ви сазнање да су, онај први састанак, кажете, Јекић, Жугић и треће лице је Поповић, овај из Зворника. Када је тај први састанак био у односу на моменат када Ви реагујете? Колико пре тог Вашег реаговања?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, можда, можда, можда, од 25 до месец дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Од 25 до месец дана?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: До месец дана, јер, пазите, ја сам дошао у Бијељину. Чим сам дошао у Бијељину, дошло је до проблема напада на СУП, тамо паравојне формације Маузера, има такође тамо неких, сада да их не набрајам, није то предмет, које такође траже да се ја, шта ја хоћу ту, кога ја то

хапсим, кога ја то приводим, патриоте, јел. Ту у СУП-у у Бијељини су људи Арканови, Саша је командант станице, Пејо је начелник, носе ознаку, униформу милиције као што ја носим, туку полицајца активног, туку у станици, нико не сме да им се супротстави, људи беже, не смеју да их сретну на ходнику, полицајац. Ја дошао у СУП у Бијељину, они пребили милиционера, дошао је у канцеларију код начелника и каже, види шта ми уради човек, а држи пушку у руци. Па, кажем, ко те то ударио, каже Пејо. Кажем, што га не убијеш, да ли имаш пушку, па ти си овлашћено лице, ко те може тући и у том моменту долази тај Пејо и да га ми ухапсимо, он бежи кроз терасу и низ степенице излази, он и Саша. То су криминалци који знају ко су ти. Они су ти који су дошли да држе и помажу власт. То су класични криминалци људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми, да ли ту када Ви долазите на то подручје, да ли сте се распитали пре доласка, шта је са војном полицијом, да ли има војне полиције, колико је бројна, зашто они нису реаговали?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Војна полиција се искључиво бави војском. Она хапси људе у униформи, оне који иду са фронта, они који се нису одазвали на мобилизацију, на позив, по јединици. Свако је имао задужење у коју јединицу иде и ако се не одазове на позив, иде војна полиција кући, хапси људе и они су измештени у касарну и они не излазе, нити имају контакте са цивилном влашћу. Војна полиција се на бави тим проблемом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Знам, али ова лица, она су наоружана, учествују у тамо неким борбеним дејствима.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јесте и седе у СУП-у.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И шта се дешава, зашто се војна полиција не бави њима?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Седе у СУП-у, како може војна полиција доћи у СУП па да разоружа рецимо паравојне, ко сме доћи када Вучковић дође у СУП, да каже сада, ја сам тај, да те ухапсим. Војна полиција нема никакве везе са цивилном влашћу. Не сме он отићи код Грујића ни случајно да пита шта се дешава. Војска је доста добро држала, одвојена је од власти колико је могла, на почетку, баш добро. Касније, како је време ишло, они су све војна лица смењивали са функција, са свих челних руководних органа, у војску су доводили цивилна лица, људе без икакве војне спреме и оспособљености и тим су људима, тим самозваним војводама давали те формације. Па када су већ видели да су изгубили рат 1994. године, онда су по сили закона, дајте брзо војна лица да дођу, да се врате, па ти нареди, ево ти јединица, а већ је било све.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У вези овог оптуженог Бранка Поповића, Ви спомињете, мало је нешто контрадикторно, овамо Вам се он жали на те људе, а овамо издаје потврде када они треба да изађу.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Нисам ја рекао да се он жалио. Он долази у групу, са групом људи код мене у СУП у Бијељину.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте и састанак.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: И моли, поред осталог, Јекић, Зарић, овај Жугић, траже да се разоружају, јер они немају над њима контролу. Они се њих плаше. Чак они се плаше да ми кажу да су дошли. Кажем Јекићу, зашто ти не смеш да кажеш, зато што знам ко је Јекић, каква су његова овлашћења. Он има ингеренцију, он је човек из СУП-а Србије. Сутра ти дођеш у Србију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А шта је Вама Поповић при том разговору рекао?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, он ћути, посматра шта се дешава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ћути?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: И да би рекао, ставио до знања ко је, после завршеног састанка остаје ту и каже, ја ти морам рећи, ја сам тај и тај, ја сам из Србије, ја сам послат од стране Државне безбедности, ја сам у народној одбрани. Ја ћутим и показује ми тада неке слике, са дискете сам скинуо, више и не могу да се сетим и пошто ја немам никакве информације, нико ми из Београда није јавио, немојте ако нађете Грујића, односно Поповића да га хапсите, приводите или дирате и када смо дошли у СУП, када смо дошли у Зворник, ми смо разоружали паравојне формације, њих смо похапсили, Ја сам тражио власт и у тој власти седи тај Поповић и даље, седи ту са њима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И само ми још једно питање реците, а зашто Ви реагујете, зашто није реаговала та полиција тамо из МУП-а Бијељине, Републике Српске, зашто они нису то одрадили тај посао, него Ви?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, не смеју.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не смеју?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не смеју.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Толика милиција, толике снаге, нико не сме.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, како смеју када, пазите, дође група људи од двадесет, тридесет, који уђу у СУП и кажу, од данас сам ја командир станице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не мислим та локална зворничка, на неком ширем нивоу?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Који шири ниво? Свугде исто. У Брчком је дошао човек са патикама, са репићем, крст, ја сам, каже командир станице, које станице, ево ове овде. Па шта си ти, каже, ја сам главни у полицији, видим ознаке носи као и ја. То су људи доведени, дошли махом криминалне прошлости људи који су осуђивани. Зна он добро, ја не могу да, када га притегнеш и када употребиш силу, он стане мирно и каже, водниче, јер у затвору се говори водниче. Одмах зна како треба да реагује у датом тренутку. Али тада када је у чопору, када их има више, када носе оружје, нема тај ко ће му се супротставити и друго и битно питање, не сме ниједан активни полицајац да уради нешто што није у сржи закона, јер су они сви завршили школе, курсеве, у полицији су неколико година и како он сме по теби да удари

и да пуца. Увек постоји онај извештај, хоће одговарати. А овај дошао, убијао људе и никоме не одговара и да га ја питам, како ти уби овог човека, одмах те убије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, Ви сте овде понављали то «пси рата» и тако даље, па ко те људе доведе ту, ко их је?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ко их је довео?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да. Ви кажете не знате ко је довео. Да ли сте се распитали?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, довео их МУП Србије, морам да Вам кажем, овај, немојте ме схватити погрешно, молим Вас, али неко је омогућио тим људима да дођу, дао им униформе. Па ја сам затицао људе на Палама, Чарлија, познат криминалац из Београда, довео екипу, каже овај је био у Пожаревцу, три године, овај две, овај седам. Они су пуштани из затвора, дошли да помогну српском народу. Тако је дошао Акран у Бијељину и дошао је и ослободио Бијељину. А знате чега је ослободио, свега што је вредно, све што је могао да опљачка, опљачкао је, одвукао готове производе из свих фирми и предузећа, то се поновило и у Зворнику. Он је прешао, тај рецепт није донешен, он када је завршио у Бијељини, он је отишао у Зворник и те људе окупио око себе и то све исто радио. У предузеће уђе и узме све готове производе, покупи, па у суд уђе, разбија касу у суду и узима списе из суда, то уђе у СУП, узме возила службена полицијска и са тим возилима вози легално, нормално, а да га нико не сме да пита. Дође у све институције и узима то што хоће да узме. Пазите, илустрације ради, у Бијељини Ватрогасно добровољно друштво је добили возило ново «Мерцедес» у то време, пола милиона марака га платило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, мислим, није то предмет оптужбе.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Украдено возило он дотера, а када кажеш врати возило, чије возило, то нема приче.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је онда могла та локална власт, ако он тако?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, шта је могла, па могла је да каже, ово или оно да па они буду добри са локалном влашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, шта је онда могла локална власт да уради да спречи то што сада причате?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, да их разоружа, да их протера, да се ставе под контролу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, сада рекосте, не може им нико ништа, он хоће да те убије, сада сте то рекли?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, неће да их стави под контролу, зато што им треба таква власт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, дозвољавају то да раде?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како да не. Ја ћу Вам рећи један податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него сада причате како су они свемоћни, како уђу у полицију, разоружају, како.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Пазите, ја сам дошао код Миће Станишића, министра који је тражио да дође неко из органа да заштити и да помогне у разоружању. Када сам био у Хагу прочитао сам депешу, 1994. године пише депешу општинским органима у којој каже, молим вас да повадите податке до сада да ли је било или има на вашем подручју паравојних формација, који је то број, колико лица и тако даље. Тек после две године он тражи да види где су паравојне формације. Према томе, да је власт хтела, она се могла супротставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас зове раније или шта?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не да мене, таман посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Вас него некога?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, да организује, пазите, да хоће легалну државу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али чекајте, кажете малопре, они су опасни, они имају те пушке, имају све, наоружање, ови полицајци по закону не смеју да пуцају, како онда да спрече, ако су ови од њих опаснији и јачи, то Вас питам?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, кога да спрече?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те исте за које кажете да упадају у суд.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, та локална власт то ради скупа са њима, госпођо. Они су у истој, они су у истој групи, они када краду возила, не могу да краду возила, а да не да на пример који динар, морам и ја да имам од тога користи, како ћу те ја пустити да претераш возило, како ћу ти дати потврду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, направимо сада једну кратку паузу од 20 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од двадесет минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави након паузе у 12,35 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, колега ће да Вам постави пар питања.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Давидовићу, Ви говорите о бригади Савезног МУП-а и Ви сте у тој бригади били.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Заменик команданта.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Заменик команданта, а ко је био командант?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Мирко Јокић.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јокић? Да ли је то бригада чији је командант једно време био Митар Кнежевић?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, он је пре Мирка Јокића био командант.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко Вама да задатак да идете у Босну, ко Вам да задатак, командант Јокић или?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не, не, министар.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Министар?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Министар.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли имате писмено наређење у том смислу, да ли сте добили неко писмено наређење у том смислу шта је Ваш задатак, колико људства да поведете и тако даље?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам добио решење, не само ја, сви моји људи су добили решење.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хоћу да Вас питам, да ли по Вашем најбољем сећању, дакле, да ли о том Вашем ангажовању, да ли је остало каквих писаних трагова у документацији Савезног МУП-а?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, ја мислим да је требало да остане.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако сте добили Ви решење, наређење и тако даље?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, да, ми смо доставили извештај, али после бомбардовања МУП-а, Савезног МУП-а, кажу да је сва архива отишла, тако су ми рекли када сам ишао.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Имали смо и онај упад републичког па преузимање документације и тако даље.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не могу тачно да знам, али сва документација је била.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако сам Вас добро схватио, Ви што би рекли, у том решењу, у том Вашем задатку, није навођен Зворник, није Зворник апострофиран, него Брчко и Бијељина?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Североистична Босна.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А североисточна Босна?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: На простору североисточне Босне, то је значи подразумевало Бијељина, Зворник, Лопаре, Угљевик, тај део на том простору.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Пре Зворника, пре ове акције у Зворнику, ако сам добро схватио, Ви сте одрадили акције везано за Бијељину и Брчко?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И Брчко?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У односу на дан Вашег доласка, Ви рекосте да је то, да ли 30. јун, да ли 01., 02. јул, у односу на дан Вашег доласка тамо на тај рејон, када први пут долазе ови људи из Зворника са овим захтевима?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, одмах после мог доласка, ми смо дошли и већ смо имали некакве одрађене акције у Бијељини – Хладњача, разоружање неких паравојних формација и већ када се то чуло, увели су полицијски час и већ се то доста добро одјекнуло у смислу да се успостави некакав ред, закон да се одржава и онда су можда пет, шест дана после мог доласка, ови су знали или рачунали да треба да дођем у Зворник.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам је Јекић тада рекао за Челопек, тада, том првом приликом?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јесте, и првом и у другом.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, том првом приликом?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јесте, првом приликом је рекао за Челопек.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер пема овим сазнањима нашим овде из овог предмета, Челопек се дешава на Видовдан или уочи Видовдана, највероватније на Видовдан.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: То је пре нашег доласка било, у јуну месецу.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро то, него на Видовдан је тај главни догађај у Челопеку.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, да, не знам тачно када је Видовдан, ја се извињавам, не знам датум.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Говорили сте о тим потврдама које сте и налазили, ако сам добро схватио, па сте их приложили у документацију уз кривичне пријаве и тако даље. Да ли, имали сте, претпостављам, их у рукама?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се сећате, чије име се налази у потпису на тим потврдама или функција, чији печат се налази на тим потврдама?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ове потврде што смо одузели у СУП-у, то је био блок одузетих потврда, блок.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Цео блок?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Блок, да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Бланко, претпостављам?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како се каже, индигован, па је остала потврда коме је дата.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да, копија је остајала?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, и добро знам, тај шеф тог општег криминалитета, опште службе неке је издавао те потврде. То је био, како, зову га шеф у оквиру МУП-а, у оквиру станице јавне безбедности, у оквиру самог СУП-а, то је једно одељење, то су општи послови.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Опште-управне послове.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Тако је, опште и управне послове, пасош, личне карте, пријава, одјава и тако даље. И он је дошао, доведен ту доласком тих «Жutih оса», можда после месец дана после њиховог доласка, он је дошао на то место.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он је дошао на то место?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како је дошао, ко га је поставио, то би вероватно морао да зна Кризни штаб, односно они који су га довели ту.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте у једном тренутку рекли, како да их спрече, када су они ту у полицији.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте, они седе у полицији, мислим да сте употребили баш термин «седе», па да ли сте мислили на то?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не само то.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На те и такве везе?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Вучковић је могао да уђе и било ко од њих у СУП, а да га нико не заустави и пита шта радите, да оде у службу и тражи, дајте ми податке за Петровић Петра, дајте ми личну карту, дајте ми онај картон, дајте ми ово, дајте ми оно, а нико не сме да пита зашто тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Војин?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, било ко од ових његових, знало се ту, четири, пет људи који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вама рекао да он може тако да уђе и тако да?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Сви су то, то је општепозната ствар, како да Вам кажем, ко ми је то говорио, то је општепозната ствар, ноторна чињеница која се зна, да он улази, да га нико не може, нити му се сме супротставити.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се на тим потврдама налази печат МУП-а?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, да, има печат МУП-а.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте нашли неке, у тим камионима, који су припремљени, Ви рекосте да ми нисмо дошли, већ би?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Те камионе, да нисмо их одузели, та роба би већ прешла преко.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је тамо било какве документације ове врсте?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, исто, потврде.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Све једно те исто из МУП-а?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јер смо ми, када смо похапсили та лица, све смо их претресли, одузели све ствари које су имали код себе личне, оружје, опрему и тако даље и онда смо налазили и личне карте и возачке дозволе и саобраћајне дозволе и бланко, потпуно чисте, непопуњене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А друге потврде, друга врста?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: А друга врста потврда издаје Секретаријат за народну одбрану. Ваљда је некаквом уредбом или договором Републике Српске и Републике Србије је било договорено да када неко вози своје ствари, мора то документовати некаквом потврдом, а обично месна заједница изда потврде, из месне заједнице, па дође до секретаријата тог који издаје, па онда тај да потврду и онда МУП потврди идентитет тог лица и онда он може несметано да провуче ствари.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте говорили о томе како сте се, како сте о овој акцији разговарали са, да ли је то командант корпуса или неки из корпуса у Бијељини, рекосте Илић или тако неко?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, Илић.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте уопште имали сазнања какве су војне снаге на терену Зворник?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Имао сам сазнања, начелна, само општа.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само начелна?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да. Знате шта ме ту буни, Ви изводите једну оружану, војну акцију на терену, наводно већ формиране Зворничке бригаде?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па смо овде чули приче да се Зворничка бригада формира негде у другој половини маја, након 19. маја после повлачења ЈНА са тих простора и тако даље и тако даље. Ово је већ крај јула, када би она требало да је формирана и Ви сада изводите на њеном подручју оружану акцију, триста људи, добро наоружаних, уводите у град и остаје ми нејасно, остаје ми нејасно, да нисте контактирали ни са ким из, од команданата на терену Зворника, бар ако ништа да обавестите да ће триста људи упасти у то подручје?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Када сам рекао да сам ишао у извиђање терена да видим како да то организујем, ја сам прошао кроз Зворник и са мном је скупа био Петар Салапура. Он је био послат из Главног штаба да буде присутан да координира између војске и мене и ми смо отишли на састанак у Хан Пијесак. У Хан Пијеску, значи у насељеном месту Хан Пијеску дошао је Толимир, у то време начелник Службе безбедности.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Безбедности, да.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: И онда смо њему рекли, пошто нас је пуковник Илић упознао да ћемо ми предузети акцију, ког обима, колико људи, каква је сврха и тако даље и онда је он био до детаља упознат око те акције и још нешто – када се прогласи ванредно стање и када војска дође на простор одређени, који покрива своју зону одговорности, МУП, односно полиција не би требало, по правилу које је постојало, да уради било шта а да то војска не зна или да не уради у субординацији са војском, правила која су увек постојала.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумем, па због тога Вас све то и питам. И још само једно питање или два, боље рећи, откуд Вам информације, нисте контактирали у овом правцу ни Јекића, ни Поповића, држали сте у тајности, што је разумљиво потпуно, откуд Вам сада информације где су те, ти људи смештени, колико су јаки, ко је то против кога изводите ту и такву акцију, разумете, Ви сте кренули ноћу, схватио сам у три сата да их хапсите?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: У један сат.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У један сат, откуд Вам информације, где су лоцирани, колико их где има и тако даље? То претпостављам да подразумева пуно времена за припреме и пуно података?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А тајили сте то од ових локалаца?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ради се о озбиљним припремама, зато што се ради о оружаном сукобу између две формације са оружјем које се носи. Да би се то одрадило како треба, не може се добити информација само од једног извора. Ми смо добили зато информације из служби безбедносних војних и зато је Салапура ту са нама био, линијом свога рада, а ми смо преко СУП-а, преко Јекића, овог Жугића, како се звао.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Горана.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да и тог Зарића знали шта се дешава, али где су смештени, где бораве, колико имају људи, где их држе, где бораве ноћу и тако даље, јер смо ми са њима у разговору добијали те податке, али не тражећи од њих да нам кажу, да не би стекли утисак нас.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сада ми још само помозите да расчистим једну дилему, везано за господина Грујића. Ви сте рекли, Ви сте рекли да Вам је Јекић том првом приликом практично пренео да су га, да су га у неколико наврата цивилне власти тражиле, звале, обавештавале о томе да не могу ништа да ураде, да су ови ван контроле и тако даље и тако даље, то сте рекли. Са друге стране, па би то и онда сте нам причали о томе како је Грујић био, прво није могао да верује и сви су били радосни што се то десило, он је чак и заплакао што сте разоружали те људе, све то говорите с једне стране, а с друге стране рекосте, нису они могли ништа да раде без локалне власти, они су повезани, спрега, веза, не иде. Те две ствари су у контрадикцији, не иду једна с другом, знате.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Али сам рекао, али сам рекао, док се нису отргли контроли. Пазите, они у једном тренутку дођу на један простор и извршавају оно што локална власт од њих тражи. Вероватно, ја не могу да тврдим, јер нисам непосредно учествовао, не знам те детаље, али немогуће да су они иселили два села без сагласности локалне власти, немогуће да су ликвидирали људе у Челопеку, зато што су хтели да их убијају, зато што су хтели да створе конфузију, страх, да се мора ићи са тог простора. То је, уствари, један од начина, како да људи што брже беже и исељавају се. Онда се јавља последица ноћног пребацивања преко Дрине за паре и тако даље. Е сада, за све то време, они добро дођу, ја их уважавам, значи одлука је била да се чак и добијају плате, паравојске, да неко плаћа неке јединице. Да ли су плаћали шта војсци, да ли су плаћали шта милицији, разумете. И до тада су они били њима добри. Чим они одраде тај посао, та категорија људи, ти људи тражили су свој колач. Ако сам ја знао за тебе да убијем, ако сам ја за тебе знао да опљачкам, онда ја тражим да имам ја користи од свега тога. И управо се онда они понашају као власт, улазе у те поре друштва које су битне када је у питању СУП и онда могу да раде како раде и када му тај председник каже Грујић, ја сам чак чуо, пазите, не могу то да тврдим, неко ми је рекао, верујте када би ме сада питали, не знам ко ми је рекао, да су га чак и шамарали Грујића. Када ојача ту власт, онда он више не брине за ту власт, та власт за њега више нема никаквог утицаја. Ја сам имао случајева исто на тим просторима, у Брчком су они ухапсили од стране председника општине команданта гарнизона, овога похапсили и кажу, ако не пустиш те што си похапсио, сваких пет минута ћемо једног од њих да убијемо. То је категорија људи која, ја сам био у Србији, живео и радио, ако се дало Аркану право да оде у Босну да ратује, онда ће Аркан да вози и нафту, не можете му казати да не може.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој нашој информацији од 31.07.1992. године, информацији МУП-а Сарајево од 31.07.1992. године, стоји да су радници МУП-а у сарадњи са војском Српске Републике БиХ у току 29. и 30.07. разоружали и ухапсили сто припадника паравојних формација. Да ли сто или стоосамдесет?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Стоосамдесет је било, чини ми се, да је било стоосамдесет, не могу сада, али око стоосамдесет је било људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овде део лица пружио оружани отпор који је савладан без последица по снаге МУП-а и војне полиције. Лишени су слободе и главни команданти на челу са самозваним мајором Жућом, Вучковић Војин из Београда. Значи, Ви кажете да је било стоосамдесет?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Око стоосамдесет је било људи. Ја знам када сам слао аутобусе, како сам их слао, јер сам у аутобус гурао их по седамдесет, осамдесет, па сам слао три аутобуса и знам да је бројка била и када су ти новинари дошли, да смо рекли да је негде 180 ухапшено лица, али не могу сада више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се вратим на ово што сте сада говорили, не могу они да их они без њиховог знања. Није одбрана оптуженог Грујића је да су ти људи добровољно изашли из Козлука, Ви не знате за то, Ви сте го негде чули?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не каже он да није знао, него каже да су ти људи добровољно желели да изађу и да су они добровољно изашли из Козлука. А што се тиче ових заточеничких објеката, три ова у оптужници, његова је одбрана да он уопште не зна да су ту људи смештени, да ту неких 160 људи чува милиција, то је одбрана, па да самим тим не зна да се њима нешто дешава и да не зна уопште да су било који Муслимани убијени у том Челопеку, него да је то сазнао касније, дуго времена касније. То је значи одбрана, не да су они дозволили да се то деси.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја ћу Вам одговорити и на прво и на друго питање. Када кажу нису знали да је село исељено и да су они добровољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, кажу добровољно.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Пазите, када створиш једну конфузију страха, када уђеш у село и искључиш струју, телефоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо ми ценити везано за конкретан догађај, него за ове заточеничке објекте.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Немогуће да нису знали, ко је дао право да неко користи објекат без сагласности локалне власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не зна, он каже да нема појма, каже полиција, каже Грујић да је полиција те људе и затворила и чувала, а да то нема везе са Владом и са Кризним штабом.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како, буне се мештани, ко може узети нечију зграду и казати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да то нема везе са Владом него да то полицајци чувају, каже, вероватно онда они то и раде, они те људе држе.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како може неко да користи простор, јер домови и читаонице су власништво општине, она са тим располаже, дато на коришћење месној заједници. Како је могуће да не зна да постоји ту нешто, а дозвољава да Служба безбедности локалне самоуправе врши заштиту тих објеката, то је парадокс, како може бити, ја не знам зашто они чувају, а чувају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто и господин Поповић Бранко кога Ви знате као Марка Павловића каже да он исто нема никакве везе са затварањем тих људи по тим објектима, да он не зна ко то ради, да су неки људи тамо, нема појма, ни да они после одлазе ни да се касније склањају, да се одвозе у Батковић, он ништа о томе не зна, да вероватно, каже то ради војска, бригада. Да ли Ви имате сазнање да је некада Војска Републике Српске оснивала неке такве објекте за цивиле?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или за војнике муслиманске, Муслимане?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Касније, када су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, 1992., ово сада, у пролеће.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: За 1992. годину не, локална власт је имала апсолутну власт над свему ономе што се дешава у општини. Временом, они су носили ингеренције да војска чува те логоре и ја знам из искуства неких простора када је у питању Бијељина, када је у питању Брчко и када је у питању, покушавају да то реше и да се оперу од себе, па су онда то преносили војсци, али када дође војска, онда су то други услови, ту већ има некаква заштита, ту има Међународни Црвени крст, а до тада док се ради што се ради, нема институција других осим локалне власти и тих који то раде, а локална власт је битна на једном простору. Ко може шта да уради у кризном и ратном простору на подручју, а да ми то не знамо, а ту живимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изјаснили сте се да Ви нисте улазили у Дом културе у Чelopeку и да не би ушли, па да ли можете да нам појасните, који су то разлози, мотиви због чега на таква места не би улазили?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Знате шта, ја сам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте имали сазнања претходна шта се ту дешава, па због тога или из неких других разлога?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам се упознао са догађајима које сам већ имао на простору Босне, тамо где је та српска власт, ради то што ради, ја сам био свестан да је то све незаконито. Ко има право, навешћу Вам пример, прво, зато што сам то прво одрађивао у Бијељини, ко има право да приведе без икаквог основа групу лица муслиманске националности и да их смести, затвори у клаоницу Бијељина. Ко то има право, а да то локална власт не зна, а тим људима који чувају ту клаоницу, доносе храну. Мислим, молим Вас, како може да се догађа то што се догађа, а да то нико не зна. За мене је то од првог тренутка био логор, јер сам био свестан ситуације и када је почео рат, јер ко су људи који су дошли на локалну власт, ко су људи. Ја морам да задржим то мишљење, да не кажем наглас, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорили сте о односу полиције и војске, па да ли можете према Вашем сазнању и искуству да нам кажете, ако се ради о рату, о ратним условима, о проглашеној непосредној ратној опасности, ко је ту сада главни на подручју једне јединице војне на којој има и локалних цивилних органа и полиције?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Пазите, када се формира и проглашава Република Српска, када долази до цепања Босне, тада се проглашава та власт Републике Српске и тада они војску која је остала на тим просторима, на почетку су неки људи остали који су рођени, живели, а касније су неки долазили по задатку, усмеравајући их из Генералштаба људи да раде то, зато што су из Босне. Онда су они ту остали и задржавали се, али и даље сву власт задржава Главни одбор СДС и локална власт и та локална власт. Нису ништа могли урадити, они нису смели да изађу из касарне, официри нису смели да ураде ништа а да нису претходно добили сагласност од Главног штаба, а

Главни штаб није ништа хтео да уради, а да нема сагласност од Радована Караџића, Крајишника и локалне власти. Један податак који ћу Вам рећи, када сам ја дошао у Бијељину, један безбедњак из корпуса је послао депешу Главном штабу и команданту Ратку Младићу и Толимиру, питање, на наш простор дошао је неки Давидовић Милорад, који се представља да је дошао из Савезног СУП-а и тврди да има овлашћења да може да хапси чак и војно лице, молим вас да нас обавестите, како да поступимо са тим човеком, са тим лицем и које мере да предузмемо. Ја ту депешу нисам знао да има, да постоји, него када сам отишао у корпус, код команданта Илића, јер сам ја сваки дан ишао код њега у циљу консултација да видимо шта је то што треба да заједнички одрадимо, онда ми тај Илић изнесе ту депешу и каже, прочитај. Пошто је министар Булатовић при упућивању мене у Босну, послао такав, једну депешу по мом доласку, онда је он њему одговорио, његово присуство и долазак је одобрен и поступаћеш по одлукама које доноси командант корпуса. И тада њега пуковник зовне и пита га, ко је теби дао за право да ти шаљеш ову депешу и да провераваш, а да ниси претходно питао. И онда се он правда, ја то нисам знао, ја сам то послао самоиницијативно у смислу, ето тако. Не знам колико сам могао бити јасан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ми овде располажемо са једном наредбом Брчанске бригаде где се у једној од тих тачака писмене наредбе говори како треба вршити исељавање, па каже, радњу вршити увезано и исељавање са одређених подручја са одређених територија, па да ли је Вама то нешто познато око тих и таквих наредби по том питању исељавања? Да ли је ова наредба коју сам Вам ја цитирао, ту тачку, говори у прилог Ваше тезе како је вршено исељавање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цитирајте до краја, нисте рекли тај став, да се исељавају, одвајање мушкараца од жена, војноспособне, немојте ми помагати, знам ја.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам имао прилике, исто сам рекао у Хагу и ја сам дао у Хагу потврду када сам био, јер сам је лично одузео од Ђурковић Војкана, он је имао овлашћење од стране Крајишника, потписано на меморандуму кабинета председника Скупштине, у коме поред осталог стоји – потврда којом се потврђује да је Ђурковић Војкан овлашћен да може несметано да врши хумано пресељење, баш тако стоји и да је војска и полиција дужна да му пружи помоћ у томе, тачка. Он је касније несметано, када је хтео да купи те људе по Бијељини, по Брчком и тако даље, улазио, а милиција се повлачила и омогућавала му да он функционише без икаквих сметњи. Мислите да је смео у то време Симић командант који је дошао после Илића, да му се супротстави или неко из СУП-а, да каже, не. Они се повуку и он води, вози камион, напуни камион триста, четиристо људи, спусти цираду и вози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ово је наредба војна.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја за то не знам, ја знам ово што сам Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За такву не знате?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Нисам, није ми нико ништа око тога говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате ко је Капетан Црни и са таквим надимком и таквим лицем, да ли сте се срели на том подручју где сте били?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Знам једног дечка кога зову Капетан Црни, он је из Тутинца, колико ја знам, ако је то тај, подручје општине Угљевик. На почетку је био у јединици, ја не знам којој јединици горе на Мајевици, знам да је неколико пута рањаван и за њега су причали да је лудо храбар, каже, да иде на метак, ето оно што сам ја о њему чуо. Знам, сада ради нешто приватно, да га нико ништа не дира, ето то је оно што знам. Нисам га знао пре рата, јер сам ја био командир станице у Угљевику и доста сам људи познавао, поготову ови који су пролазили кроз евиденцију оперативну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из ког места, рекли сте?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Из Тутинца код Угљевика, ако је то тај Црни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био, на ком ратишту, тако луд, односно храбар?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: На простору где је Мајевица горе, код Бан Брда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате сазнања да је он био на подручју Зворника?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Могуће. Иначе су користили, то је била нека бригада која је интервенисала по тим где дође до пуцања линије да могу да га усмере, ако је то тај. Ја морам да се оградим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате његово право име и презиме?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли сте Ви упознати са чињеницом, а ако јесте, када, да Марко Павловић, тако како Вам се представио, није служио војску?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам, први пут чујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате можда порекло тог злата, које сте поменули?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Мислим да може Драган дати потпунији одговор, Андан, пошто је он радио непосредно на томе, али злато је потицало, наводно од накита и одузетих предмета од лица која су била затворена у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то истопљено злато или?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је истопљено?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: То је истопљено у шипкама, оним црним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте рекли да сте ухапсили приближно око 180 људи, да ли мислите да тих 180 се односи на Зворник или је то укупно у тој акцији када сте били на читавом овом подручју?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Само за Зворник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само за Зворник? Да ли са подручја Зворника из «Жутих оса», из те јединице се Вама у Бијељини неко накнадно јавио, а да ги Ви нисте ухапсили и да се он пријавио сам, добровољно као припадник те јединице?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Морам признати да, ја се не могу сетити тог детаља, али ми је неко рекао у том, у том дану, тог јутра када се то дешавало, да су долазили неки у СУП и пријавили се и ми смо, хоће ли нас хапсити, јесте ли ви, хапсите и њих, али ја не могу сетити се, мислим да Драган може пружити још већу помоћ и ови људи који су. Јеси дошао, јесам, хајде одмах, мислим, нема разлога, када кажеш да јеси, зашто те ја не бих хапсио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте овде говорили о, да кажем методологији етничког чишћења које је вршено по почетку, да кажемо, тог политичког налога једне стране у сукобу, у овом случају српске, а да ли имате сазнања да су то чиниле друге стране у сукобу у Босни и Херцеговини?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, знате, пазите, ја говорим шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Што сам видео и доживео, а шта су, да ли су радили, ја сам чуо них прича, чак и горих ствари, али ја то нисам, они су такође вршили етничко чишћење, протеривали, хапсили, али ја стварно то не знам. Стално спомињу и данас пуно логора, али ја стварно то не знам. Оно што знам, оно што сам ја радио, што сам ја видео и што сам доживео, то говорим, мислим, за остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После колико дана или сте исти дан тада када је било хапшење, одржали састанак у Зворнику?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Истог дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте после долазили у Зворник?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Остао сам ту, мислим негде од три до пет дана, био сам прва три дана непрекидно, а онда сам, онда смо се договорили, Мићо ми је наредио Станишић, да ту оставим специјалну јединицу Министарства унутрашњих послова, којом је руководио Каришик. Они су је сместили у један део јединице у хотел «Дрина» Зворник, а другу су сместили у други, «Видиковац»; исто у Зворнику и они су преузели функцију да помогну локалној полицији да савлада тај процес око успостављања легалне власти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви тих дана док сте боравили у Зворнику виђали, осим тог састанка када сте одржали, Марка Павловића, пошто сте се изјаснили да он није хапшен, а неки подаци говоре супротно, па ме из тог разлога занима, да ли можете нешто ближе да кажете?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Мислим да је други дан дошао код мене, дошао је други дан код мене да интервенише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да Вам ја искључим, тужиоче то.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Мислим да је други дан дошао код мене у СУП и тражио, нешто је тражио, питао и то је био други контакт са њим и више га нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други дан, чега, после тог састанка у Кризном штабу?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека смена у власти после тога, Вашег хапшења?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Они су тада довели новог начелника, новог командира станице, неке су људе променили, а шта су променили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бранко Грујић, да ли је остао он?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам, верујте, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то даље не знате?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам радио што сам радио и одмах сам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам адвокат Тодоровић, пуномоћник оштећених. Имао сам више питања, али по обичају, судија Крстајић је то питао, па ја сада имам мало. Овај Поповић одмах је рекао овде, када је дошао, оптужени Поповић, а после сте рекли да је био са њим, па да зна о овим, моје је питање, да ли је њему Поповић рекао да он има то конспиративно име Марко Павловић, а да се уствари зове Бранко Поповић или на неки други начин то сазнаје?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Он ми је рекао лично.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је да се зове Бранко?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А зашто име Марко Павловић?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, то је конспиративно име, дошао човек по задатку државе, зато што су људи од страшног поверења, ти људи када дођу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да је био код тог Дома културе у Челопеку, али да није улазио. Да ли је видео стражаре неке?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не, па то су они већ у Батковићу тада, они су већ 15. у Батковићу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли зна Андрића, који је после био генерал?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Светозар Андрић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Светозар Андрић.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Знам га само из виђења, нисам са њим никада контактирао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна, шта је он био?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је он био тамо?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам, немам појма. Знам га, али не знам, нисам са њим имао контакте тада. Ја сам радио свој посао, он је, да ли је био, шта је био, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју јединицу је имао?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, да, имао је тамо негде. Ја чак нисам ни отишао у команду војске у Зворник, јер ја сам се плашио да ме неко не провали, не знам ја ко са ким ту има везе, ко је са ким повезан. Зато нисам ни хтео да идем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Савезна, како сте Ви рекли, Савезна бригада, рекосте ко је био командант, а да ли је она била у надлежности министра, министар је могао да је покрене само?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, само искључиво министар.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Чекајте, откуд Ви тамо када је Босна била већ призната држава?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам 1998. године прешао званично као кадар БиХ при избора.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, него како шаље тог министра, то је Влада, то је био Панић премијер?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Само дозволите. Ја сам дошао као кадар БиХ у Савезни СУП. Савезни СУП се формирао, кадрова из других република и тада је била држава, није било подељености, а Савезна бригада је постојала и у оквиру бригаде је постојао батаљон за специјална дејства, за специјалне намене. Из те бригаде је касније формирана и специјална бригада.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, све то ја знам.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: МУП-а Србије, брате и све остале бригаде, све остале специјалне, Савезна бригада је била нуклеус.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, али Ви кажете да одлазите у јулу месецу тамо, крајем јуна, 1992. године, а тамо већ држава постоји друга?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Која држава?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па, држава Босне и Херцеговине, међународно призната.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па, како Ви идете?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како мислите да идем?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како иде Влада, како Панић шаље тамо јединицу?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, то је договор, то је договор који је постигнут у Женеви, не уз присуство Панића, него још других међународних фактора.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате, да ли је још негде ишла?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ко?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На неко ратиште до Дејтона та бригада?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не, то је завршено и више није нигде.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само је то било Ваше?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Само је то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Задње?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Питао је тужилац за ово злато и председник већа око тога, да су то биле полуге и тако даље, па одакле би било то злато? Да ли су они претопљавали полуге или?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: То ја не знам, ја сам само, говорим о ономе што смо им одузели, а како је настало, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Могу само претпоставити.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да је у Женеви постигнут тај неки, донет тај неки договор о ангажовању Савезног СУП-а, па сте сада на питање адвоката Тодоровића рекли да су у томе учествовали и неки међународни фактори. Па ако бисте само разјаснили, рекли сте нам да је тамо, значи, Радован Караџић то тражио.

НАТАША КАНДИЋ: Шта, која су Ваша сазнања?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Пазите, ја морам да кажем, ја сам државни чиновник, послушан државни чиновник, не водим ја политику државну. Мене позове министар и каже, на основу договора који је постигнут, Давидовићу Ви се упућујете да радите то и то. Ја сам касније чуо, јер сам питао, ја нисам радо ишао у Босну, ја сам знао шта се у Босни дешава, у Босни сам имао породицу, ја сам викендом одлазио у Бијељину, ја сам знао какав је тамо хаос, али ми је рекао, то је договор који се мора испоштовати. Ми смо рекли да то можемо урадити, а пошто си ти из Босне, кадар, можеш ти то да урадиш, ти то можеш завршити. Када сам завршио то у Босни, отишао сам у Пљевље и у Пљевљима такође радио исте послове.

НАТАША КАНДИЋ: А рекли сте нам да онда, да су Крајишник и Караџић на крају рекли, пустите те људе, па они су нас бранили. А одакле Вам то?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Рекли су то у Бијељини, они су дошли лично.

НАТАША КАНДИЋ: А лично су дошли?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Лично су дошли, дајте, пусти то.

НАТАША КАНДИЋ: Лично су дошли због њих, због те ситуације или?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам да ли су дошли због њих, али знам да су рекли, пустите те људе одмах, данас у току дана, мани, какве пријаве, какви «Голфови», пусти то и онда се одмах људи пусте. Нико није смео да пита зашто.

НАТАША КАНДИЋ: Сада сте поново рекли да сте после тога били у Пљевљу и да та јединица, та бригада више није ангажована. Ја имам нека сазнања да је нека слична акција била и у Бијељини?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Где у?

НАТАША КАНДИЋ: Бијељини.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам да ли сте Ви пратили отпочетка, говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком периоду говорите?

НАТАША КАНДИЋ: Па о том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је, у Бијељини је завршио, нисмо се на томе, прво Брчко, Бијељина, Лопаре.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Говорио је.

НАТАША КАНДИЋ: Да је било акција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми, када Ви упознајете овог Јекића, да ли?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја човека знам тридесет година, Јекић је радио у МУП-у Србије.

НАТАША КАНДИЋ: Али у вези са том његовом функцијом и задужењем, у вези са тим, када Ви знате да је он тај који је задужен за координацију, за наоружавање, за, да ли пре 01. априла, значи пре него што је уопште почела акција према Зворнику, пре него што је, значи, заузет град или касније?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Пазите, ја имам одговор на то питање. Јекић је био задужен испред МУП-а Републике Србије да помогне српском народу, како је тако гласило, у заштити од тих догађања која ће следити, био је задужен на простору, пошто он гравитира са тог простора, ваљда је ту по некој природној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нова, немојте понављати шта смо већ чули.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: И не видим, мислим, шта је сада то што треба да кажем када је у питању, када је у питању Јекић.

НАТАША КАНДИЋ: Хтела сам да питам, да ли Ви знате, да ли сте, разговарате са њим, значи пре и око 01. априла, када значи долазе одређене јединице из Србије, ради заузимања града, да ли Ви то знате, да ли министар зна, да ли је то то ангажовање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте Ви имали контакт у априлу месецу са Јекићем, пре овог јула када долазите?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, пазите, ја Јекића познајем много година раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али, да ли сте имали отпочетка рата?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Радио је човек у СУП-у и нисам имао, нисам имао контакте када је почео рат, али сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питање.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Пазите, ја сам човек који сам био командир четрнаест година, начелник СУП-а у Бијељини, био сам апсолутно упознат са свим детаљима и догађањима све до избора, апсолутно сам знао све људе, сва догађања, сва кретања и када дођем кући за викенд, имам поново сазнања, јел људи долазе, питају ме, траже, они су мислили да сам ја дошао да будем министар, одмах да сам после Милошевића, јер људи су се нашли у страшном чуду, махом Муслимани. Људи кажу, помози нам човече, побиће

нас. И онда имаш низ података, онај ти каже за ово, оно, онај ти каже за оно, људи говоре, ја сам био руководилац у том СУП-у.

НАТАША КАНДИЋ: Када Ви сазнајете да је Јекић задужен за?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Он ми то саопштава, када је дошао први пут код мене, Мићо, ја сам дошао, ти знаш да сам ја задужен, не знам, ја сам задужен да покривам и код Зворника. Отишао је, каква је сада та улога даље, можеш ли нам помоћи да се разоружају ти и ти.

НАТАША КАНДИЋ: А то у вези са овом акцијом?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја говорим само о тој акцији.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, рекли сте нам, поменули сте да је овог Ристу Зарића, кажете, поставили сте за начелника Државне безбедности. Чије безбедности, где?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Републике Српске. У том тренутку, пошто је Жугић био, он је био, радио у Државној безбедности у Тузли у Центру и он је био у Зворнику, тамо шеф. Међутим, ја морам признати, нисам пуно веровао ниједном кадру из Зворника, зато што су дозволили то што су дозволили, да такве паравојне формације, та категорија лица, преузме власт. Какав ти можеш бити руководилац и радити у МУП-у, а дозволити то што сте дозволили. И онда сам довео човека са стране да буде командир привремено, док се не буде поставио командир локалне власти и тражио сам да буде тај Зарић, пошто је он, Зарић како сам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Да, Зарић Ристо.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ристо, да, пошто је он радио некада у детачману у Бијељини, био шеф детачмана Бијељина пре рата, ја сам га добро познавао, спадао је у ред врло озбиљних, одговорних људи, знам да није био ни тада он прихваћен од тих власти, нису хтели да га ни поставе негде за неку функцију, зато што је био, није био у СДС. Касније шта се догађало, ја сам рекао њему да преузме Жугић, предај њему ту функцију.

НАТАША КАНДИЋ: А када се то догађа?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: 1992. године у јуну месецу, у јуну месецу.

НАТАША КАНДИЋ: А реците ми, по чијем налогу Ви њега постављате тамо за начелника?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: По налогу шефа Државне безбедности.

НАТАША КАНДИЋ: Чије?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Из Бијељине.

НАТАША КАНДИЋ: Да, значи она Ваша легитимација то Вам даје то.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Државна безбедност је смештена, да, да, они су се договорили пре одласка у Зворник шта да ураде.

НАТАША КАНДИЋ: Не, него он има легитимацију на основу чега он је, овај.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јер ми је то саопштено, када дођем тамо ко ће шта да уради, онда кажем Зарићу, ти ћеш преузети ту службу за безбедност и контактирати по линији свога рада своје старешине и биће ти све јасно шта треба да радиш.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, до када Ви имате ту легитимацију, па не знам, припадника МУП-а Републике Српске?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: До повратка из Републике Српске, значи негде тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, јули.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Почетком августа сам се ја вратио.

НАТАША КАНДИЋ: И после тога Више не користите? Рекли сте да је, поменули сте да је у Батковићу, да су ту комплет доведени људи из Брезовог Поља, па ме само занима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво Брезово Поље, немојте, молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Па, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Брезово, немојте, молим Вас да ширите, какво Брезово Поље, први пут.

НАТАША КАНДИЋ: Мислим, то је једно историјски релевантно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ово историјски, ово је суд који суди предмете конкретне.

НАТАША КАНДИЋ: Све, сва документација касније постаје историјски релевантна, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То можете после са сведоком да причате.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Можда је контекст, контекст.

НАТАША КАНДИЋ: Контекст, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, молим Вас, хајмо даље, без тог контекста, Брезово Поље нам није никако.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли бисте били љубазни, зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате времена после сведока да питате ко зна шта.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што је, молим Вас, дошао директор Речног бродоградилништа и извео људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте никакво бродоградилниште, хајмо на предмет, мало да видимо ове наше догађаје овде, о томе нешто да сазнамо.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми, да ли сте имали прилике да разговарате са оптуженим Грујићем?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим онога што сте до сада већ испричали.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, то је први пут сада, дошао сам у СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још неки пут имали, осим онога што сте причали?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Никада у животу нисам га ни видео. Не знам да ли бих га сада познао уопште човека, колико година има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Никада у животу, нисам имао потребу.

НАТАША КАНДИЋ: Ви значи у јулу тада сазнајете све што се догађа у Зворнику, да су направљена бројна кривична дела, тешка дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте закључивати, питање поставите.

НАТАША КАНДИЋ: Па, рекао нам је да је сазнао тада, шта је све, пљачка, све то је рекао. Не закључујем, него понављам оно што је сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, то сам мислила, само питање, да би и други имали прилику.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви о томе информисете Јекића и Савезног министра по повратку?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Шта ћу рећи, информисати, нисам ја потчињен Јекићу. Јекић мене обавештава.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али са њим.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јекић мене обавештава, ја достављам информације редовно мом министру и упознајем га са свим стањем које се дешава и у Бијељини и у Зворнику и у Брчком и наводим сазнања до којих сам дошао од лица која су ми то саопштила.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли има неке реакције, у смислу, он Вас је због разоружавања овластио?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Има, министар инсистира искључиво на задатак на који сам упућен, разоружај те паравојне формације и задокументуј документацијом да их предаш суду. То је оно што ја радим.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Имате Ви?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја имам пар питања кратких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Бранилац Бране Грујића и Драгићевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је бранилац Бранка Грујића.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Мислим да се представим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада, када сте Ви завршили, ја Вас молим, нико гласно не говори у судници. Изволите, добро, напољу ћете причати, још мало да завршимо.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Господине Давидовићу, мени није јасно, Ви сте то објаснили на почетку, питао Вас је и члан већа, да ли Ви по том решењу идете у МУП, у Босну зато што они кажу, ти си из Босне, распоређен си сада тамо или Вас шаљу, шта пише у том решењу на основу кога Ви идете тамо? Ви сте поменули да сте имали неку одлуку тог шефа, каже, Давидовићу?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Када се упућује на задатак.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли само задатак или они кажу, идеш тамо у Босну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само задатак, рекао је.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не, ја сам радник Савезног СУП-а и ја примам лични доходак Савезног СУП-а. Ја имам све ингеренције, здравствену заштиту и тако даље и тако даље као радник, а идем само да извршим.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Само за ову акцију?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Као што је задатак да идем на Косово и спречим тамо то што сам радио, мислим радим посао који је пунктан, мислим нема ту никаквих.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи, то Булатовић потписује, да ли је тако?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А Мирко Јокић је командант Ваш?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И остао је и тада када сте били тамо?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли сте Ви извештаје подносили какве паралелне Јокићу или Станишићу или оба двојици док сте то радили тамо?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Командант и заменик су у истом рангу, у истом рангу и када ја одговарам за стање министру који ме упућује и даје задатак, онда њега редовно о томе информишем и та документација долази министру, а министар може да достави један примерак у бригаду и не мора.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је још из бригаде неко отишао да Вам помогне у том задатку?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Мислим да је било осам до девет људи.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро. Реците ми, када сте тамо били, каква је улога Станишића према Вама, да ли је сада Станишић Вама шеф, Мићо, тамо када сте отишли у Босну?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Мићо је министар унутрашњих послова Републике Српске и по линијама и по одговорности ја сам такође њему потчињен.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи, дупло имате практично везу и према Јокићу и према Станишићу?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јер ја све што информишем Јокића, овога, не Јокића не спомињите, Јокић, према Јокићу ја немам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Према Булатовићу, извините, добро, то је то.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја достављам информације редовно, значи Булатовићу о ономе чак што сам разговарао са Станишићем, а Станишића упознајем са оквиром посла који ћемо радити.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми, ко је сада шеф те Државне безбедности у Бијељини за тај регион, што рекосте, Бијељина, Зворник, ко је шеф тамо?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Шеф, шеф у то време је био.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не за регион, извините, можда нисам добро поставио питање, те Републике Српске, ко је шеф, у то време, да ли можете рећи?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Драго Вуковић.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Драго Вуковић? Да ли су њему Жугић потчињени и овај Ристо Зарић?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја мислим да јесу.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А је ли овај Жугић стационаран у Зворнику или где?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: У Зворнику.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Све време рата?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Све време рата. Не све време рата.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Отпочетка мислим, извините, отпочетка.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Чим је 1992. године дошло до смене када је дошао Зарић, на његово место, значи то је негде у августу месецу, тај Жугић прелази у МУП Црне Горе и буде постављен за начелника.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не после, после је он отишао тамо, али он је дошао из Тузле, значи, ту у Зворник, мене само тај период, пошто нас интересује овде, та два, три месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када су га убили?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли скоро?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: После једно пет, шест година има.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не могу да се сетим, негде, ја мислим чак и после рата.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е сада тај период, Ви долазите, предузимате неке активности за припрему те акције, упознајете људе, идете на те састанке, да ли знате још за неко лице у Зворнику тамо, из тих политичких структура, сем за Брану Грујића?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам ја никога, ја не знам ни Брану, не знам ни овога Павловића. Ја уопште не знам ко су људи на власти.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли сте чули за Привремену владу, на пример? Ви баратате са једним појмом – Кризни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га ја.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Знате шта, у једном периоду ја уопште не могу да одредим тачно, они када је дошло до тих догађања, прогласили су САО Мајевица, Семберија, САО, не знам тамо, Херцеговина, па после САО дошли су кризни штабови, САО је нестао, па су кризни штабови дошли, па су онда касније некаква Привремена влада, али ја те прелази не знам како су функционисале. За мене то није ни битно. Ја, на крају крајева, питам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Термине?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е сада када сте кренули у ту акцију, похапсисте Ви све те, овај, сада ове закључке што сте нам изнели о том СДС и овоме, јел то сазнања су тада или после у том Вашем раду и боравку, сте добили та сазнања о тој припреми за то етничко чишћење, за ово, за оно, или сте тада већ знали за те неке, разумете?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Знао сам, знао сам. Ја нисам, опет понављам, радио у комуналном предузећу. Ја сам полицајац у СУП-у. Ја сам на крају знао какво је стање безбедносно, шта се дешава, где је поремећено стање. Ја сам био у Бијељини лично присутан када је штаб донео одлуку да се

Муслимани позову на војну вежбу. То није могао да измисли нико из Бијељине. Јел то исто или слично је било и у Зворнику и у Бијељини и не знам тамо где. То је ипак дириговано из једног центра.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је то из безбедносних разлога да се ти људи спасу, да свако иде на своју страну или мислите да је то баш да се они убију и да се похапсе или да се раздвоји то па да се некако.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Они нису хтели да их побију, али су хтели да створе конфузију страха, несигурности, да се створи општа беганија, после тих догађања у Челопеку, после догађања у Бијељини, у Брчком, у Приједору, људи су масовно напуштали своју кућу. Неко ми је поставио питање, како то да су из Козлука дошли, добровољно се иселили. Па, када ти одузме све у животу, онда кажем, ја дођем код тебе и кажем, молим те, ево ти, препиши ми кућу, молим те пусти само да идем, не треба мени то ништа.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, рекли сте да за Козлук не знате баш детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумела, колега, питање, како сте рекли?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ево пробаћу овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли они то да их склоне, да ли мислите на заточавање или на присилно пресељење?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ма, уопште на тај, уопште на тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то су две различите ствари из оптужнице. На шта сте мислили када кажете, да ли они то њих склањају, да ли сте мислили склањају из места или склањају у логор?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ма, не, из места, он човек говори купе их по кућама, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Расељавање, а то.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Он о томе говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, неке купе по кућама, па иду напоље.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли Вам је познат податак да су ти неки из Дивича у аутобусима сви, мушакрци, жене, слати горе према Власеници, да се размене за неко становништво, да је било ту седам, осам аутобуса, имамо такав податак у спису?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Знате шта, на почетку рата, једна околност је била присутна, да су из Зворника људи покупљени и послати путем да иду пешке перма Тузли и људи су отишли. И срећа, отишли су колико су могли да оду.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није нико страдао?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да. И пазите, тако је био случај и у другим местима. Међутим, на неким местима, рецимо, узећу Вам пример Теочака и Угљевика, људи су из Теочака њих девет хиљада људи, сиђу у Прибој и кажу, људи, молим вас, пустите нас само да одемо до Тузле, ево вам горе Теочак чист, све куће, имање, имовина, све носите. Онда кажу, не, не, не, кажу, ви се вратите горе. Зашто? Вратите се горе и три дана после они се врате у Прибој. А онда поруче им писмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врате се у Теочак?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: У Теочак, да, онда кажу, поруче им, све ћемо ми вас побити ту, не можете да одете па држите их у Федерацији, па онда ће доћи код нас да нас и онда људи узимају оружје, укопавају се и долази до рата.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е сада, реците ми, Ви кажете да ова полиција малтене са њом или можда нисте тај израз употребили, Жућо командује, он може тамо да уђе, да уради шта хоће, да узме те дозволе, а што онда у том плану нисте предвидели, што не ухапсисте тог командира станице полиције из Зворника? Мислите да би се то мало боље се расчистило да сте то урадили?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Знате шта, овај, ја не могу да Вам одговорим да ли је он тада ухапшен или није ухапшен.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате да ли је тачно приведен.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: А рећи ћу Вам један детаљ, али то није прикладно за овај суд. Када је ушао Драган Андан у СУП и када је дошао ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који СУП?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Зворник.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У Зворнику.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ујутру, дошао тај командир, каже, ја сам командир. Када га је ударио шамаром, окрену се, паде на патос. Који си ти командир, човече, овде се дешава то што се дешава.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је био полицајац или неки самозвани командир?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Полицајац био и онда знам да су га разоружали. Ја кажем, стани, немој ту, старешина је ту. Е такав однос, ти командир сада се представљаш, а до јуче тражите помоћ да се ослободите таквих људи, какав си ти командир, коме ти то говориш, органу.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е сада видите шта је мени заиста, ако можете да ми одговорите на то питање, остало је нејасно. Ви сте рекли заиста озбиљна оружана акција, огроман број људи, тристо Ваших људи, неизвесност тамо једна у Зворнику, ступате у ту акцију, изводите ту ризичну акцију, имате одобрење војске, садејствује војска, садејствује полиција, неке специјалне те јединице из Бијељине и све то одрадите, приведете те људе у Бијељину и почне тај поступак процесуирања њиховог. Како, шта то би онда за двадесет дна да дођоше ови Карацић, Крајишник да их пусте, а толики је ризик и та акција сва, што се то онда радило? Да ли то можете да ми објасните, мени то није јасно?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Није ни мени то јасно.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Мислим, испада да имамо сагласност и од војске и од државе и од свега да то се очисте ти људи, рекосте, тај помиње тамо, Карацић негде у иностранству, људи, имамо проблем са тим паравојскама и то, мислим, ако можете?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Када се та акција одрадила, то је имало великог ефекта у то време у Републици Српској.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Одјек?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, да, чак је и на скупштини Републике Српске се о томе расправљало. Међутим, Крајишник каже, не можемо ми сада да правимо селекцију, па они који су дошли да нам помогну, наша браћа, да их хапсимо, ако су узели једног «Голфа» или некога тамо Муслимана закачили. Шта то значи. Ми се бранимо, бранимо животе наше и по тој логици и разумевању, ко је сада похапсио па да их држимо да их процесуирамо. Пустите, пусти то, какви, какав процес. То су патриоте, борци, дошли да нас бране и то је разлог што се тако поступа. Не би то ни знао да нисам у Хагу прочитао депешу после две и по године, он шаље депешу да пита, да ли пита да ли има паравојних формација. Значи да није ни био интерес, него је то била фарса. Ја не могу, дошле су паравојне формације, ја не могу да се заштитим, можете ли ви нам помоћи. И ми када почињемо тамо, ја сам месец дана, пошто се дигла граја, возите га одавде, човек је.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја претпостављам, не морате, то је сада Ваше лично питање, ако нећете да одговорите, претпостављам да сте Ви имали вероватно неких личних непријатности у вези тога, после, у вези тога, не само што се односи на сина и тај породични заиста ружан проблем, већ, да ли сте то превазишли?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Нисте још?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: И данас-дан их имам и то врло озбиљних проблема.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А реците ми, у том свом односу помињете и доста генерализујете, па ја ћу пробати да поставим мало конкретније питање, генерализујете то, кажете, све је то СДС, све је то локална власт, све је то, а овамо не знамо баш ко су ти представници, да ли су они експонирани кроз функције или су тамо у некој другој линији, знате, па тако и у руководству. Да ли у том СДС има и људи који можда се противе томе, нису за то, а не могу, што каже човек, да дођу до изражаја. Да ли знате такве неке примере?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Знам такве примере, како да не. Морам се вратити на почетак да Вам нешто објасним, да покушам сада. Када је дошло до избора у БиХ, онда се људи нису опредељивали по странкама. Тада је било врло непријатно бити члан Српске демократске странке, нико паметан, нико од ауторитета, нико од некога ко држи до себе, није хтео да уђе у ту странку. Зашто? Зато што је национална, конзервативна и заговарала нешто што није добро. Ако ја припадам једној странци, не могу ја да мрзим Меху, Хасу или не знам кога зато што је он рођен без свога знања и без своје воље. Не могу ја да живим сам на простору зато што сам Србин. Ја сам тада схватио да то што се ради, нема никакве везе са памећу ни са политиком и ја сам нуђен да као кадар СДС останем, чак и високу функцију да обављам. Ја то нисам хтео и не само ја, пуно људи је то напустило. Нико паметан није хтео доћи. Ја

сам, бићу непријатан, то што кажем. У странку су ушли људи који нису могли повести ни кера за узицу, али су ушли и добили изборе, јер су се људи опредељивали, Хрвати за Хрвате, Муслимани за Муслимане, Срби за Србе и то је била национална подела класична и када су дошли, та категорија на власт, знате шта се дешавало, то што се десило. Управо је то дешавање било последица те свести, те културе, тог нивоа образовања, јер су они мислили, после нас, ми смо власт, после нас.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да, да. Реците ми, да ли је Вама познат податак и да ли Вам је тај Јекић рекао да је тај Репић био хапшен пре тога у Зворнику, због неких ствари, у Малом Зворнику, извините, да ли сте имали тај податак и да ли је то негде проверавано?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Пазите, они су мени рекли, Јекић је рекао да су то криминалци и да су то људи који немају никаквих моралних квалитета и мислим да је њихова жеља била, све су то они знали и ако су хтели, могли су они то да одраде на други начин. Међутим, ишли су на то, нека их похапси тамо неко, нека их побије, па ћемо касније тог што је то урадио, а да се решимо таквих који су били ту.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А Ви сте, у једном тренутку сте рекли чак ме је Јокић позвао на страну и рекао, за ово кажете, предлагали Вам да Ви ливидирате ову браћу Вучковић?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да се побију.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли сте поменули Јекића? Ја сам то тако.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, Јекић, Јекић.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја сам то тако.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јесте, у праву сте.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли сте Ви некога известили о томе да он Вас практично подстрекава на убиство два човека?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како да нисам, писмено послао информацију министру.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Шефовима, да, да.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: И онда је он рекао, ухапсите људе и процесуирајте. Тако сам и урадио. Па, зашто бих то дозволио себи да дам предмет некоме да ме сутра хапси или да ме затвара, каже, шта си урадио.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи, стварна је чињеница да су Вучковићи ухапшени на подручју Србије, а приказано је као да су на подручју Зворника у тој акцији?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: У тој акцији они су ухапшени у Шапцу, у једном стану.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли се после поступак водио против тог Вучковића у Шапцу за ратни злочин?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јесте.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Касније?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Негде у Шапцу, негде се водио поступак.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: То значи знате?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: То сам чуо да се водио поступак.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А реците ми, зашто онда тај Јекић, он је прилично, што каже човек, запажена личност у тим политичким структурама, у Лозници шеф тамо тог Подриња и информисан човек, зашто он не искористи прилику па их не ухапси на подручју Србије, овамо, мени исто то није јасно, можете ли то да објасните? Да ли сте са њим о томе причали, зашто он Вас у тај проблем убацује, што он то не решава вамо са својим шефовима из Србије?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Хоће Србија да се реши безболно проблема. То је проста ствар. Зашто би њега хапсили и процесуирали, судили и тако даље. Боље то завршити тамо у рату, да ли га је неко убио или није убио, то је задње питање, поготову ту категорију лица.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А није логично ако после опет се поступак води против овога за ратне злочине у Шапцу, што то, мислим да ли сте о томе разговарали са Јекићем, да ли је то неко од Ваших шефова, министра Булатовића, овога, да ли сте потезали то питање?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Нисам разговарао, али Ви можете претпоставити, Ви сте паметан човек, зашто је вођен поступак против Вучковића, Србија да каже, да се дистанцира од неких људи и онда је процесуирала тај поступак и доказала то шта је радила, не знам на колико је осуђен. Да је хтела да утврди, зашто ме нису звали као сведока.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, све ово Вас питам да пробамо да одговоримо, заиста, али коректно и поштено на питање, да ли је тај Брано Грујић заиста имао моћ да спречи то нешто или да утиче или да каналише у том делу или је та локална власт служила да припреми за ту војску, за ту полицију, за те избеглице, за, бар минимум функционисања, што кажу, хране, воде, струје, смештаја, знате?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Знате шта, то су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај други део ћете занемарити питања.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: То су сугестивна питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само први део, да ли је по Вама имао моћ, обзиром да малопре кажете, ови вршљају, владају, а са друге стране, кажете, могао је да оде?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Али што каже човек, народски, да не грешимо душу.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Наравно, ја ћу Вам искрено као човек, размишљао сам ја о томе питању дуго, морам Вам рећи, да ли да прећутим или да кажем.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Или, извините, само или му само замерате, нисам завршио питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не смете прећутати, знате, положили сте заклетву.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Што се није дистанцирао од те политике СДС, мислим?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Само дозволите. Мислим да он није ни могао нити имао утицаја на оно што се дешавало у Зворнику. То је лично моје схватање. Зашто је дошао Поповић у Зворник? Зашто је дошао Јекић у Зворник? Зашто су ти људи са стране дошли и воде политику? Ја не знам који је ниво, извињавам се, ни образовно ни интелектуално тог човека, али знам, када је дозволио себи да га туку, шамарали, ја то чујем, нисам то доживео. Ја бих се дистанцирао, ја бих се повукао. Шта ја имам ту да тражим, човече. Мислим да га је Аркан ту својевремено када је дошао исто тамо, али ја не могу да знам, то сам чуо по причи. Ја му само замерам, требао се дистанцирати, јер ја нећу да припадам тој категорији људи, јел тако треба да радим, здраво, нећу ја ни функцију ни место. Ја сам могао добити функцију или свако од нас, али ја то нећу, не учествујем у томе, ево вам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја сам то тако и схватио када сте Ви на почетку рекли, али заиста сам хтео да поставим ово питање, да би ту једну дилему, што се каже, људску, разрешили.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја то као човек говорим, чисто. Ја сам га посматрао на том Кризном штабу и морам да Вам кажем, у себи, рекао сам, Боже, јадан, па што је то себи дозволио, ето сада, није то добро, али то је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га питасте, зашто не даде оставку, зашто не оде?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, не могу ја.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не може, двадесет људи има тамо.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: То је опасна ствар да ми из полиције питамо што сте ви ту, то је локална власт.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И још можда, ево, што каже човек, да прекратимо то, та нека питања. Можда сам у почетку, искрено да Вам кажем, имао неку малу замерку, у смислу да неке закључке дајете који су после тих почетних дешавања се значи дешавали, али то ћу оставити за неку анализу. Колико пута су они Вас звали да дајете изјаве у вези овога конкретно, да ли можете?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Никада ме нико није звао.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Нико?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Нисам никада.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, не, ово, у Хагу сте били?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, био сам у Хагу, али поред осталог дела, било је питање.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није само за Зворник, то је било шире.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Чак мислим да није овај ни споменут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У предмету Крајишник, да ли је тако?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Хвала Вам, господине Давидовићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Адвокат Гостовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само није видела, госпођа Кандић није видела, нисте видели њену руку, она се јавила раније. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас само замолила да одговорите на ово, у вези са оптуженим Грујићем. Да ли су паравојне формације «Жуте осе», Арканова гарда, Пиварски, Нишки, остали, могли да дођу да позив, да их није позвао, између осталих и локална власт, оптужени Грујић?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ко каже да су га они позвали, мислим, то су закључци неки. Ви знате, видите о чему причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, нећемо такво питање, да ли Вам је познато, да ли је Грујић позвао?

НАТАША КАНДИЋ: Имали смо сведоке који су говорили.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Било какву власт да ли је вршио, питајте тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да ли Вам је познато да ли је Грујић позвао те људе да дођу?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Није ми познато то, пазите, ко Грујића пита, господине, госпођо, опростите, ко њих пита. Па, људи са стране кажу, иди тамо, Аркане отиђи, заврши то, тај део и ко те пита, Грујића, Ђурића, то нико никога не пита. Он дође једноставно формација дође обучена са опремом војном и ја сам послат, ко те послао, док ти испиташ ко те послао, прође време, човече. Ја не знам да ли је то, немам уопште ни у подсветсти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже наш оптужени, један, чак можда и двојица, да је њих, када су дошли добровољци на територију, примио свечано председник општине Грујић.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Примила је Аркана и Биљана Плавшић, па се љубила са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Примила сва власт, изашли сви пред општину, клањају се, дошао нови светац Милош Обилић. Госпођо, ја се извињавам председнице, не може се нико супротставити тој категорији људи. То су људи дошли са пуним овлашћењима које су донели са стране, они када уђу у Бијељину, он има пуно овлашћење ко те послао, ко је послао човека који носи униформу, пиштољ, сву опрему, то је опрема врхунска која се не може набавити случајно на улици, нити купити у продавници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Када тако говорите, да ли нам онда можете помоћи да разјаснимо, ко онда поставља ту власт као што је на пример оптужени Грујић и оптужени Бранко Поповић?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Примедба исто. Прво поставите питање да ли човек зна у том периоду, ко је председник општине, немојте овако паушало, она збуњује сведока, наводи га на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте ко поставља човека кога он први пут упознаје у јулу, немојте.

НАТАША КАНДИЋ: Он зна да је председник Кризног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, па из претходног одговора видимо да то питање није.

НАТАША КАНДИЋ: На основу свега оног што каже, ту постоји једна матрица, он зна ту матрицу, сведок говори, зна и за план А и за план Б, он апсолутно то све зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који план А и Б, нисмо га то ни питали.

НАТАША КАНДИЋ: Не, али оно што је говорио, то јесте то. Он је говорио о исељавању, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али немојмо га питати ко поставља човека кога он није ни познавао до јула, рекао је да не зна.

НАТАША КАНДИЋ: Али он нам овде кроз разне примере говори о матрици и каже, локална власт, они не функционишу без локалне власти, онда каже, локалну власт поставља СДС, он то говори, говори на основу онога што зна и приказује једну матрицу, па ја само значи у том контексту у коме он говори.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, ја опет примедбу имам. Она овде држи завршну реч и наводи сведока на неке закључке који заиста, ја Вас молим да јој тражите да поставља ако има конкретно питање. Пре свега, имала је ред да поставља та питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно је питање, да ли знате ко је поставио Бранка Грујића?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ма, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Али се зна, у начелу, политику води СДС.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Партија, добро.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Према томе, ко се пита ту, ко је кога поставио, то је јасна ствар.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је на питања колеге Шалића одговарао другачије него док је одговарао вама овде, рекао је да ништа није могло без локалне власти, а сада је рекао, локална власт, а сада је рекао локална власт се ни за шта није питала.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не, немојте тако, не, не, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, рекао је СДС је важна, сада је рекао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, али каже, ништа не може без локалне власти, то је рекао.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Апсолутно, па тачно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А сада сте Шалићу рекли да.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: А ко га је поставио, ја то не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, то сам само направио увод, да питам, ко је обезбеђивао храну за затворенике из хотела «Дрина», ко је обезбеђивао превоз из «Дринетранса»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога то питате?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Њега, да ли му је то познато, морају људи да једу нешто? Да ли је Жућа могао то да уради, да ли је то могао да уради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте хипотетички, да ли Ви знате?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је превоз обезбеђивао, ко је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је превозио?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам говорио, сада се враћам поново на иста питања. Ако сте пажљиво слушали, Ви очито нисте ме добро слушали и Ви очито постављате шта Вам пада на памет. Ја сам говорио, да би локална власт функционисала, односно да би могли да раде то што су радили, неко је морао да обезбеди средства за храну, за гориво, према томе, то се подразумева. Какво је сада то питање, ко је возио храну?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, него Ви кажете, да је све могао Жућа да уради, да ли је могао да обезбеди храну, да ли је могао да ствари пребаци у општину, одузете од заробљеника?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Немојте питати питања која, пази, први пут чујем овде да је човек добијао плату.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имамо и платне спискове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, ја не знам, али чујем овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени кажу да су све време примали плату, до краја, до хапшења, ево прочитајте транскрипте.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зашто нисте сведоку рекли када су протерани из Зворника, зашто га тако наводите погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко када је протеран?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па, јесу протерани ови из Зворника добровољци били, што му то не кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве то везе има, у мају? Какве то сада везе има.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Када су били протерани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, човек је дошао у јулу, то је у мају, не питам га о догађајима у мају, колега, побогу. Он први пут долази у јулу у Зворник са задатком конкретним.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ви га питате за плате неке, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја га не питам, ја сам само.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја сам записао судија, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам га ја питала, ја сам му рекла.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Како Ви предочавате начин, паушално предочавате, парафразирајући нешто што су ови рекли или нису рекли, Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам рекла нешто што није тачно или није цитирано? Имате примедбу да ја треба да цитирам. Ја не могу да цитирам петнаест хиљада страна.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Чини ми се да сте циљано ишли да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није циљано, ја морам да утврдим, да ли је оптужница тачна, па ћемо утврдити да ли је тачна или није.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Мене је судија питао, председник већа питао, да ли ми је познато да су они примали толику плату?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, то је питање.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да не зна.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам, за то први пут чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сада питати у мају месецу, да ли су протеривани, када он каже, дошли су у јулу први пут по задатку. Изволите колега.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Моје питање је следеће, с обзиром да је на питање колеге Шалића, да је сведок рекао да има проблема у животу, личних и то. Колико он дуго живи овде у Београду и чиме се бави тренутно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је рекао, колега, Ви нисте били ту, у пензији је човек.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: А колико дуго живи у Београду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То можете, а и не морате да одговорите, пошто није предмет овог поступка. Слободно је да можете да одговорите или не.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ако већ хоћеш да знаш, ја сам у Београду живео само онолико колико сам био у служби, мислим ако је то битно, шта је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Хвала. Моје питање је следеће, с обзиром да баш нисам обратио пажњу, мислим да је председница већа то питала, само бих волео да чујем, с обзиром да нисам на исто обратио пажњу, да ли сте Ви били у добрим односима, односно у каквим сте односима били са оним Остојићем, министром којег сте помињали на почетку, који је тамо заустављен горе и малтретиран од стране паравојних формација?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја Велибора Остојића никада у животу нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни рекао да је био у било каквим односима.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Никада га нисам лично упознао, не знам га уопште у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Значи, сведок не зна у каквом је односу Остојић и да ли је он евентуално прелио кап, односно чашу у оном периоду, с обзиром да ли је он шверцовао та кола и те крадене аутомобиле и имао све пропуснице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте закључивати, питања постављајте, колега, то потпуно.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Како сведок зна да Остојић није крадене аутомобиле превозио преко територије?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како бих ја знао да је превозио.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Сведок је рекао да мисли да Остојић није превозио крадене аутомобиле и да то није било.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ко је рекао, ја први пут чујем, нити сам чуо за то да је превозио, нити знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чињеница да нисте обраћали пажњу, не значи да ћемо Вам дозвољавати да питања постављате ван контекста и да понављате питања. Читајте транскрипт па ћете онда се упознати.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Хвала Вам. Моје питање је следеће. Да ли је сведок био укључен током рата са својом трупом, односно како каже, бригадом у прикупљању возила у Зворнику и у Брчком и да ли је затим та возила пребацивао у Бијељину и обезбеђивао им лажну регистарску документацију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питање сведоку?

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на то питање он је добио упозорење у почетку да све што би га изложило гоњењу.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја сам у Брчком одузео мислим негде преко триста возила.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Нема то везе са гоњењем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нема везе са излагањем гоњењу када одговори неко да је нешто фалсификовао, како нема везе?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Преко триста возила, та сам возила која су одузета, су била смештена у простору Југославије, под сталним надзором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О возилима која су одузета, где?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: У Брчком и у Зворнику и смештена су била у кругу који је полиција обезбеђивала и за свако возило је вођен процес процесуирања, чије је возило, број шасије, број мотора и није могао нико ни узети, ни изнети возило без документације.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Хвала Вам. Да ли овде сведоку значи име Горана Јогића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горан?

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Јогић.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Значи, то је мој лични пријатељ.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Ваш лични пријатељ?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Да ли сведок зна да се против њега у Бијељини воде три судска процеса и то баш због извршења тешких кривичних дела, укључујући и пословне преваре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог Горана?

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Не, него сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Против сведока?

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна да се против њега води поступак?

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Па, до пре три године су били само на кривичним пријавама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези догађаја од, од када?

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Пословних превара и због других тешких кривичних дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су се десили, када?

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Није битно када, питам да ли има сазнања да се против њега воде кривични поступци.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одбија се одговор на постављено питање, јер нема везе са овим поступком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите. Господине Грујићу?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добар дан. Ја за сведока имам мало више питања, па. Прво, да ли знате, да ли сте упознати да су у Зворнику вођени преговори са Муслиманима да не дође до рата уопште, а Ви сте овде тврдили да смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати, питања постављајте, да ли знате да су били преговори?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не знам.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: На основу чега онда тврдите да смо имали политику да ратујемо и да изгонимо само Муслимане?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: На основу онога што сам говорио, чињенице које су биле неспорне и читаво време доказане.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: А шта Вам онда говори, зашто смо ми преговарали да не буде рата?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја не знам да сте преговарали да не буде рата и тај податак први пут чујем.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Први пут чујете?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добро. Ви сте били начелник СУП-а, да ли је тако?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: До које године сте били начелник СУП-а?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: До 1988., 1989.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Одлично. Да ли сте Ви икада као начелник СУП-а, када приведете неко лице и требали да га процесуирате, затворите и тако даље, одмах звали председника Извршног одбора и питали, хоћемо ли га затворити, шта ћемо са њим, разумете и тако даље, јесте ли то радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то у миру или у рату питате?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Без обзира када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира када?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: То је служба, то је посао.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Све оно што се радило у СУП-у када је у питању СУП, привођење, задржавање и тако даље, СУП је радио самостално, али је о свему информисао друштвено политичке факторе у општини Ако смо у току ноћи привели три, два лица, ми смо ујутру информисали председника општине, секретара комитета, да смо привели, задржали и из којих разлога и о томе да они знају, с обзиром да може бити питања и тако даље. То је општепозната ствар.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Одлично. Реците ми даље, на постављење кадрова у СУП-у, ко даје сагласност, а ко поставља?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Предлог шаље локална заједница, а министар унутрашњих послова поставља.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ставља решење и поставља, да ли је тако?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Значи, он може и да смени, да ли је тако?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Тако је.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Одлично. Даље, реците ми, када се прогласи ратно стање на једној територији, ко онда има одлучујућу власт и задњу реч?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ратно стање у Босни није никада проглашено.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја Вас питам када се на једној територији прогласи ратно стање, нисам рекао у Босни и Херцеговини.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Мало пристојније са мном разговарајте, немојте тако разговарати са мном, само пристојније. Ја врло добро знам шта ме питате.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја сам рекао на територији.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Молим Вас, а када се тиче познатог права, када је у питању проглашење ратног стања, онда преузима војска и преузима и основну улогу чини војска, ако већ нисте знали да Вам кажем, али то нема везе са конкретним предметом.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Има везе, јер смо ми у Зворнику прогласили ратно стање 06.04.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: По закону не можете прогласити.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Даље, реците ми, да ли Вам је познато да је Козлук кренуо одмах почетком априла, да је кренуо сам да изађе добровољно и Козлук и Скочић и Шепак, да ли Вам је то познато?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Рекао сам то већ питање, начин, метод рада и мислим да сам са тим одговорио све.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нисте одговорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна за Козлук.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: А не зна, добро, хвала. Добро, добро, да ли Вам је познато да сам ја поднео оставку на функцију пре него што сте Ви извршили рацију, односно хапшење ових људи?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, није ми познато.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Није Вам познато?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Није ми познато.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да ли Вам је познато да сам ја и начелник СУП-а 26. јула навече на улици разоружани, затворени у хотелу читаву ноћ нас држали у затвору и да смо сутрадан поднели оставке обадвојица?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам за то.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ни то не знате? Много тога не знате.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Могу ја Вас нешто да питам?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Може.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Што сте Ви дошли у Зворник и шта Ви тамо радите у Зворнику, ко Вам је дао да будете у Секретаријату одбране? Ко Вам је дао право да будете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то, ово је господин Бранко Грујић, а не Поповић, он ће после доћи.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Шта Ви мене питате око тога, човече.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је из Зворника, председник СДС.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам да је то Бранко лично, видео сам га једном у животу, два пута.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Зато Вас ја и питам, да ли знате да сам ја тада када сте Ви те људе, да кажем, лишили слободе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, немојмо да понављамо, рекао је да не зна.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Већ био под оставком?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам за то, први пут чујем, Ви нисте тамо у штабу рекли да сте под оставком.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да ли знате да су ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био оптужени на штабу, да ли је рекао да је дао оставку?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Није, ја то нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, добро.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да ли знате да су ти људи хапсили читав штаб територијалне одбране, тамо где сам се и ја затекао случајно, почетком маја месеца?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: То сам чуо да су хапсили тамо припаднике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је чуо и шамарање, све је то рекао.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: И да су их тукли и тако даље.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Одлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту одлично? Немојте коментарисати, хајмо даље питања. Молим Вас немојте коментарисати, то одлично, стално одлично.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја нисам адвокат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да будете адвокат, идемо даље, немојте коментарисати сваки одговор.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: На основу чега сте Ви онда закључили да сам ја могао да спречим те људе да нешто чине, ако знате већ да су мене хапсили, да су ме држали под оружјем, да су ме хтели стрелјати и тако даље, на основу чега сте Ви закључили како сам ја онда могао њих спречити?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Чини ми се да сам ја то рекао на крају.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Молим?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да сам дао одговор на то питање. Апсолутно сам дао децидан одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то рекао, да ли сте пратили?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Мени се учинило да нисам добро чуо ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да сте могли да се повучете.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нисам добро чуо ја, онда, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао, да сте могли да се повучете.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Повукао сам се, значи, сада га обавештавам, тако да. Реците ми, ако сте већ контактирали са Ристом Зарићем и са њима, да ли сте Ви питали, зашто нису раније нешто обавестили неке органе, разумете, предузели по својој линији?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Како мислите то, тада када је било или?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Као орган унутрашњих послова, Државна безбедност, ако су већ знали.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Они су обавештавали МУП око тих догађања у Зворнику и МУП је знао за та догађања, али није био у стању да се томе супротстави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, који МУП?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Републике Српске, они су знали, мене је Мићо упознао да имају проблеме у Зворнику са тим паравојним формацијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих проблема, крађе «Голфова» или убијање Муслимана?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Крађа, пљачка, туча, пребијање, па и убијање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то јавио њима тамо, ја сам Вас то питала?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, Мићи ко је јавио, па вероватно по линијама рада неко је обавештавао. Он је тај податак имао код себе, јер не би тражио да дође у ситуацију да то није радио.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Немам виша питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, имам сада ја питање. Да ли имате коментар, односно да ли треба да Вас суочавамо са сведоком на околности ко формира ове објекте? Ево ја ћу вас сада суочити.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изведе доказ суочењем између сведока и оптуженог Бранка Грујића на околности разлике у њиховим наводима, па један другом окренути лицем у лице, изјавише:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте шта је рекао везано за ове затворе. Ви кажете нисте уопште знали да постоји било какав објекат Челопек, не дај Боже, Економија, Циглана да се људи затварају. Он каже да то управо локална власт има политику да прави те затворе, тим пре, што полиција чува, то смо чули да полиција чува, да полиција не може да чува ништа без одлуке власти, у Вашем случају Владе. Пошто смо, сведок је то тако рекао, пошто смо чули сведока, сада да чујемо Вас. Изволите. У очи сведоку реците.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Пошто сам ја већ сведоку рекао да смо ми преговарали и имали политику преговарања да не дође до рата, значи нисмо имали политику да никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то питање, да ли сте чули на које околности вас суочавамо, шта је ово он рекао, реците му у лице, да ли је то тачно или није?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Доћи ћу до тога, молим Вас лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите одмах, не можете Ви овде водити поступак, то још увек ја радим. Изволите.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ниједног момента МУП није обавестио тада Извршни одбор, јер сам ја тада био вршилац дужности председника Извршног одбора, ми ско 06., односно 10. изабрали Извршни одбор и изабрали цивилне органе власти. Дакле, нема више Кризног штаба што Ви помињете. У другим општинама можда је било, а у Зворнику више нема Кризног штаба, у Зворнику је цивилна власт и Извршни одбор и ниједног момента ниједан орган није известио Извршни одбор или Привремену владу, како смо је звали, да је формирао неки затвор или неки, не знам како да га назовем, није битно, разумете. Дакле, ниједног момента нисам имао информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је 174 људи заточено месец дана?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: То је немогуће, немогуће, у твојој кући ти знаш шта си радио. Пази, твоје је право да се браниш, ја стварно са жаљењем кажем, да то ниси знао, то је немогуће, без обзира, колико год ти мислиш да то нешто, али то је апсолутно, то је толико чисто и јасно, то не може да се оспори.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Па, шта мислите, да је колега полицајац који је доле био и дозволио да ти људи уђу тамо, хтео да откуца колегу полицајца или да извести рецимо горе виши орган, да буде смењен са места полиције, да оде на линију фронта, да оде у ров као војник. На основу тога, они су штитили један другог и зато због тога нису извештавали линијом својом, чак ни начелник СУП-а није имао информације, који није обавестио Привремену владу,

односно Извршни одбор, ниједанпут. Сви чланови Извршног одбора овде су потврдили да ниједанпут није о томе расправљано.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Немогуће је.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ах, немогуће.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Пази, немогуће је, можете причати, да милиционер не обавести надлежног старешину, нема теорије, онда шта сте Ви ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, начелник СУП-а, чујете, начелник СУП-а каже да он уопште те људе није затворио, он је само за одређен, неко је одредио неке људе да чувају, а онда он нема везе са хапшењем.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Немојте молим Вас, пазите, то је страшно, то је немогуће, пазите, немогуће.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Како немогуће?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да не зна ни председник Привремене владе ни начелник полиције да има 170 људи месец дана затворених три километра од Зворника?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Молим Вас, немогуће, пазите, свако има право да се брани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да није знао, ја не оспоравам право, али то су чињенице које се не могу оспорити. Не знати за ове затворе, па то је смешно, мислим то не може, мислим причамо нешто што нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је могуће да један стражар, сведок убијања, мучења, злостављања, изношења лешева из тог Дома, не јави то свом начелнику?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немогуће?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не би остао у полицији, човече, шта ти радиш, који ти је посао, коме одговараш.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Објаснио си једну ствар, ако би он пријавио, шта би било са њим?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Молим?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ако би он, рецимо то пријавио да му се то десило и да није ништа предузео, шта би било са њим?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, ко је мени јавио да има тамо проблема, ко је јавио том руководном саставу који је знао шта се дешава, ко би обавестио МУП Републике Српске да се тамо догађа то што се догађа. Како сви знаше и мене информисаше да дођем да похапсим ту групу, а ти не знаш.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Знаш ли ко је јавио, знаш ли ко је јавио? Ја сам ишао лично код Радована Карацића заједно са начелником СУП-а, да јавим да више у Зворнику не могу да живим од тих људи, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али не о делима из оптужнице, господине Грујићу.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Али за то нисам знао, знао сам за пљачке, заустављање, за барикаде и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је важнија пљачка или живот људски?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: За то сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ово друго нисам знао, схватате ме људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте јавили, ово нисте ни знали?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, нисам ни знао за то и нисам ни јавио, разумете. Значи, тај полицајац би истог момента био смењен и послат на линију фронта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате када не знате ни да је тај полицајац некога чувао, како то сада знате?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја знам да сваки полицајац који год направи једну грешку, да су смењивани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате за те грешке када уопште не знате да они имају такве задатке?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, не, друге грешке уопште у послу полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то грешке?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Сви су трчали да буду полицајци у рату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, које су то друге грешке које полицајац уради и он их удаљи из службе?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Напио се, није дошао на посао, разумете и тако даље и тако даље, па је смењен и пошао на фронт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

НАТАША КАНДИЋ: Питање за оптуженог, како он зна.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ово није саслушање оптужног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега, седите, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Како зна да начелник СУП-а није знао за мучење и убиства у Челопеку, ако он уопште не зна за постојање тог затвора?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Начелник је то овде изјавио на саслушању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чуо је на суђењу да је рекао да није знао, он то преноси исказ Маринка Василића са суђења. Нисте добро пратили. Да ли имате још неко питање за господина? Добро, хвала. Има ли још питања? Изволите. И никако не можете да се сетите тог Маринка Василића, овако један крупан начелник СУП-а, да ли сте га упознали?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не могу да се сетим, верујте пуно сам тих људи познавао, поготову у СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где би могли да нађемо ту преписку МУП-Зворник, МУП-Република Српска?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, мора да има у документацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У МУП-у?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, да. Ја мислим да то мора да постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате овог господина овде?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, станите овде мало према микрофону да би могло да се чује.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Пардон, ја га добро видим овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боље га гледајте ту на тај монитор, да би се чуло.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ради устручавања можда од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он Вас испитује, а Ви причајте нама, одговарате суду.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја се извињавам.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам само три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незгодно је место, шта ћемо.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам само три питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Прво, да ли знате мимо овога, Ви цело време и на председничино објашњење и на Бранин одговор дајете одговор да знате да је локална власт, односно појединци имали проблема са појединим структурама добровољаца, да су их шамарали и тако даље. Да ли знате, ја Вас питам нешто сасвим друго, мислим да је то пребачено на онај однос са Арканом. Да ли знате да је општински штаб ТО у коме су се у том тренутку налазили представници цивилне власти и полиције, био нападнут од тих структура које сте Ви хапсили, од тих структура са захтевом да се поднесу оставке, да они преузму власт и тако даље? Да ли Вас је ико, пре него што сте дошли на интервенцију у Зворник о томе информисао?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јесте, Марко, први пут када је Јекић дошао код мене рекао ми је, морам да ти кажем, рекао ми је да иза свега тога стојиш ти и да највероватније ти вучеш конце који су врло неповољни за локалну власт. Ако хоћеш да ти кажем, та информација је мени дошла од Јекића.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, Вама је то рекао Јекић, а да ли можете било шта да закључите из тога, по основу чега то?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја само знам да сте Ви били кључан човек и да сте имали пун утицај над «Жутим осама».

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја то Вас сада нисам питао, ја само Вас питам конкретно, на основу чега је то Вама Јекић, покојни Јекић који не може да се изјасни.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Мени је жао што не може.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Како је он то Вама објаснио и шта је био повод, па Ви сте рекли да смо били ја и Јекић заједно код Вас?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Други или трећи пут.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Прво сте рекли први пут, па сте после рекли трећи пут, онај дан када сте имали интервенцију и сада више не знам ни када је то било. Но, сада да ставимо то у страну. То Вам је Јекић рекао, па по ком основу онда има основе да Јекић и ја идемо да молимо са стране помоћ, онда би требало мене на лицу места ухапсити и завршен посао.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Нисте Ви молили за помоћ, Ви нисте уопште интервенисали, чак Ваш разговор се није уопште, уопште са мном нисте ни водили разговор.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисам водио разговор?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, онда да даље око тога не причам ништа, јер сте одговорили сасвим другачије. Друго питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, шта Ви стално све сами закључујете, сами питате, сами одговарате. Шта је говорио другачије? Рекао је.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Рекао је другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите. Док сам, када сам га ја питала и када је питала члан већа, да ли сте Ви нешто, каже, он је ћутао, нисам ја стекао утисак да је он уопште нас звао у помоћ, то је он рекао човек. Шта сада кажете говорио је другачије?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја ћу користити транскрипте, а надам се да толико се сећате и Ви овде, да тако није речено, него је речено да сам ја чак упозорио да неће бити тако лако освојити и тако даље. Према томе, ја сам разговарао, нисам ћутао и не одговара ономе што сте Ви казали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али то није тражење помоћи, неће бити лако, не значи да тражите помоћ. Да ли је тражио помоћ господин Павловић?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не, он је хтео мени да стави до знања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да неће бити лако.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Чак сам имао утисак, немој да долазиш, да се петљаш тамо где ти није место. Ја добро знам шта говорим и добро знам шта се одвијало.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Мени је драго што Ви знате добро што говорите, али ми сада одговорите једну ствар, када сте Ви били тако великих овлашћења од Савезног СУП-а, па упадосте у другу државу са девет људи да расчишћавате сву ту мафију и све те проблеме у Републици Српској, источна Босне и Семберија, ја бих Вас молио прво да кажете и ових девет људи који су још били са Вама, имена да би се могла евентуално позвати, како Ви то не бисте овлашћени, па остављате и начелника ДБ, мењате у Зворнику, Вашом одлуком, па не сећате се ни ко је био начелник СУП-а, ни ко је био командир станице полиције, што је Ваша професија и друго питање.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Треће.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, у вези овога, друго питање, па када Ви нађосте те потврде, да се износе крадене ствари, пљачкане ствари, да ли сте Ви ухапсили кога у станици полиције у Зворнику који су давали те потврде?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јесмо тог начелника опште службе.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: То сада први пут чујем, ја нисам до сада схватио, мора да сам ја погрешно.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Нисте ме ни питали.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Први пут чујем, питани сте, питани сте, ухапсилили сте и како је он процесуиран?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, поднешена је кривична пријава против њега.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: И како је прошао?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знате?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Имате тамо.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: А где сте видели моје потписе на потврдама?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Молим?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Где сте видели моје потписе на потврдама за изношење крадених ствари?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: На потврдама које сте Ви издавали, које су нађене у камионима и од лица од којих су одузета.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: То Ви можете документовати, надам се.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Има у спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, питала сам ја, рекао је да је то дато СУП-у Бијељина.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: То ми је драго, јер то је немогуће. И још једна ствар коју смо дужни сведоку, плате, када се говори о платама што је човека са правом забринуло, плате су добијали до момента удаљења. Надам се да сте Ви добили обавештење да су протерани, ова иста формација 17. маја и да после тога више није била у саставу ниједне, ни ТО ни полиције ни било кога. Да ли сте имали ту информацију?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, ја сам то рекао, ни плату да су имали, а не да је прекинуто да добијају.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, до тада су добијали плату, више нису, док су били у саставу ТО, док су онако како Ви кажете, кратко време били корисни, дотле су добијали плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш исказ, немојте сада Ви овде нешто, питајте сведока, немојте му објашњавати.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па и ово сам човеку рекао да човек не буде у заблуди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су други докази, ко каже да сада није у заблуди, Вашим исказом?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, ја сам јасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сада, плате имамо до 31. маја, имао исказе других сведока, не можемо сада оцењивати, човек говори о свом исказу и сада то узимамо као «оче наш». Изволите даље питања.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро. Рекосте да сам, после Ваше интервенције истог дана у 1 сат је био састанак органа некаквог у општини где сам био и ја, тако сте рекли и да сам ја ћутао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А питање је, пошто је то рекао?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Питање је, јесам ли ја добро разумео, да ли сте то рекли?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, да.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е овако да Вас обавестим, нити сам био, него сам осам дана касније дошао у Зворник, тада сам ухапшен на мосту у цивилном оделу, нити сам био у Зворнику, нити сте ме могли видети, нити сте били код мене у штабу и ову масу ствари вероватно покривате оног што се разликује Ваша изјава везана за Зворник, строго за Зворник, у Хагу и што се разликује у односу на ово овде, дијаметрално супротно и оно што је вероватно разлог да покријете своја недела, због чега сте Ви процесуирани. Само толико. Дакле, овај човек не говори истину. Веома лако ћете проверити, барем тај део где сам био и када сам дошао у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада први пут кажете да сте ухапшени.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ко каже, ја сам рекао да сам ухапшен на мосту када сам долазио преко моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, малопре машете када сам ја ово предочавала, кажете, не. Да ли је тако било?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја ћу се држати даље своје изјаве и ја сам то рекао у изјави својој да сам ухапшен када сам долазио у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, држите се оне изјаве коју сте тражили да се издвоји, да ли је то та изјава, коју сте дали када нисте били у добром стању, не знам на коју изјаву мислите?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја Вам опет кажем изјава једина коју Ви имате, коју овај суд има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту изјаву сте оспоравали и рекли да то није Ваша изјава, да Ви тада нисте били способни. Да ли сада значи да јесте?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја то нисам рекао да није моја изјава, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да нисте знали шта причате, тако сте рекли.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Изјава коју једино имате, која је у транскриптима, она садржи ово да сам рекао да сам ухапшен при доласку у Зворник на старом мосту, долазећи из Малог Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви схватате шта ја Вас питам? Управо сте ту изјаву оспоравали, ту коју сте дали цео дан у Вашој одбрани, па је био вештак, да ли се сећате вештака?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада кажете да је то та изјава. Да ли је то та изјава, значи не оспоравате је?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја у изјави сада, ја Вам опет кажем и понављам, ја сам то споменуо и рекао да сам ухапшен на улазу у Велики Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас друго питам.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: А изјави сам рекао још многе друге ствари, не садржи само ту констатацију, него садржи још многе друге ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су, шта, Ваша изјава или није?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја бих Вас молио да то оставимо по страни.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Поштовани председниче већа, битна је ствар да он приговара исказу сведока, као неверодостојној и ништа више од тога.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: О томе разговарамо, разговарамо о овоме што сам сада рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате примедбе на део исказа везано за постојање ових затвора, за Ваш боравак у својству команданта штаба ТО и времена или не?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Човек о томе говори на бази неког сећања и на бази неких информација накнадних. Ово што је рекао овде око логора, прво, један израз који чуди ме да је Вама промакао, употребљен је израз «радни логор». Радног логора никаквога није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у Батковићу, не пратите, не пратите, у Батковићу.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, добро, онда, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја причам о Зворнику, да ли имате примедбе на део исказа везан за постојање затвора?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за формирање, и за Вашу функцију команданта штаба ТО, јер сам ја њему предпочила, он је рекао није тачно. Да ли имате на то примедбу или немате?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Што се тиче команданта штаба ТО, то је крај маја, почетак јуна, више ТО сагласно законским прописима Републике Српске не постоји, јер је конституисана бригада и формирана бригада, сагласно законима више не постоји ТО, постоји бригада и она ту војну компоненту обједињује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте седели тог јула месеца у штабу, каже човек, тамо Вас затекао у штабу?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ма није брате, он је данас рекао већ пет пута различите ствари. Рекао је да ме видео на састанку, па онда после не спомиње тај штаб, а пре тога је рекао, видео ме је у штабу. Он више не зна ни шта прича, вероватно се забунио до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите Ви, пошто испада да сте се Ви све забунили. Има ли нешто да сте се збунили?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не, ја сам децидно рекао да је састанак био или у 11 или у 12 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај састанак након хапшења.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Када смо, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се одвијао?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: У просторијама Скупштине општине, у некој сали, мања сала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сали?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту и господин?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да и други дан сам ја дошао код њега у Секретаријат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Или он код мене, више то не могу се сетити, немојте ме у том делу држати, знам да је била нека интервенција за нешто, нешто је тражио интервенцију и ја нисам поступио и то је задње моје виђење њега 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога, колико пута оно са Јекићем?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Он је долазио код мене у Бијељину, сада не знам када је долазио, да ли је први пут, али да ли је други или трећи пут, ја не могу да будем сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Јекићем и Жугићем?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Са Јекићем и Жугићем и са овим Зарићем.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Где је било седиште штаба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где Вам је то рекао да су ови опасни и да сте схватили да је боље да?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Рекао ми код мене у СУП-у у Бијељини у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У СУП-у у Бијељини.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Они су дошли, они су упорни све, дај дођи, дај дођи, ја сам био у Брчком и ја сам то јутро дошао, ту ноћ када су, они су дошли дан уочи тога и ја сам ту ноћ упао у Зворник, али нисам хтео да кажем да ћу доћи, знам да би ме сачекали у заседи, да ме побију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: «Жуте осе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Жуте осе».

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Направили би заседу и када бих ја ушао, то би био вероватно кркљанац.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Председнице, где је било седиште штаба ТО?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Где?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да, где је седиште било моје?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам уопште.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Како када сте били код мене у канцеларији?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Стани бре, ја сам рекао да сте били код мене, долазили у СУП, да сте тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, рекли сте у исказу и да сте били код њега у ТО, када сам Вас ја питала.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не, или је долазио или сам ја ишао код њега или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где је то код њега?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не могу, у Скупштину општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Скупштину општине?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: У Скупштину општине, е сада да ли је имао тамо штаб или није, али други дан сам дошао сигурно, нешто сам тамо долазио, не знам по ком основу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код њега?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: И код њега и сада да ли је он био код мене, ја морам да се извинем, да ли је био он код мене или сам ја код њега, али други дан сам га још видео и то је задњи пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је тражио, какву услугу?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватну неку или?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Нешто за неко лице нешто, можда то да оде, рекох, нема легалне власти.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Вероватно сам тражио неки «Голф».

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви чули да је територијална одбрана имала овлашћења да хапси нека лица? Ми смо овде чули многе сведоке да их је територијална одбрана?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате за то, да приводе или нешто, да испитује?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мимо полиције?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јер они су долазили са њим, сада не могу да кажем, чим су долазили са њим, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на ову двојицу?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, тројицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жугића, Јекића?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Зарића и Јекића. Сада су долазили једанпут, други пут, како је ко долазио не могу да се сетим сваког детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте могли да закључите однос «Жутих оса» и територијалне одбране?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Јесам, мислим да су они били подређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалној одбрани?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како када су изгубили контролу, ко је изгубио контролу, цивилна власт или територијална одбрана?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Цивилна власт, локална власт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А цивилна власт.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Али су имали преко њега власт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Али су преко њега добијали како би могли са потврдом да иду за Босну, за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите за ове ствари?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И робу, добро.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Неће они цаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још неко питање?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Немам, само добијали су из СУП-а, из његовог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има неко други? Изволите. Оптужени Кораћ Иван.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Добар дан.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Добар дан.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Приликом тог хапшења Ви сте пре хапшења имали информацију, тј. добили сте информацију да се та јединица зове «Жуте осе», а приликом тог хапшења ја сам ухапшен, тог дана смо се задесили ту у том Зворнику и тада сам сазнао да постоји јединица «Жуте осе», до тада нити сам знао да постоји јединица «Жуте осе». Такође рекосте да сте обрађивали све, тих 180 колико рекосте, мада колико се мени чини, није било ни 100, али нема везе, да сте са свима разговарали тамо и објаснили људима зашто су ухапшени. Јесу прављени неки записници са неких тих саслушања и тако даље?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да Вам одговорим?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Да, да ли су прављени записници?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Пазите, са сваким лицем које је било приведено у СУП Бијељина, обављен је разговор, узете генералијски подаци и узета, обрађена документована лица, значи отисци, фотографије, за сва та лица ја то нисам радио, пазите, ја нисам оперативан, па то је страшно, када бих ја и то радио, онда.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Да ли постоји таква изјава коју сам ја потписао, пошто сам ја ухапшен том приликом, пошто сам ја пет дана провео тамо, да ми нико ништа није рекао, ни зашто сам ухапшен, одведен сам доле да ме сликају, узели су ми отиске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да постоји, то не користимо, а сада да ли знате, ево питање је, Кораћ Иван да ли има записник о испитивању?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не знам, не могу се сетити, таман посла када би се сетио. Ја знам да је неко дошао, да је неко дошао, накнадно се јавио, то ми је Драган Андан рекао.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Не, нисам се ја јавио накнадно, ја сам дошао са борбене линије.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Неко ми је рекао да је дошао неко да се јави, ја сам ту као знаш, јеси дошао, јесам, води га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, оптужени је ухапшен.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја не знам, па тада ако је дошао или ако смо вршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он је у граду.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Могуће да смо, могуће и то.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Да и то накнадно смо ухапшени.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Могуће, ја стварно не могу да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је питање?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Нисам уопште давао изјаву, нисам ја никакве «Жуте осе», овде се прича о неким «Жутим осама», «Жуте осе» су политичко питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац ће то наравно, слуша он да нисте «Жуте осе», наравно да нисте.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Онда немам више питања, хвала Вам много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим. Има ли још неко питање?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли можемо добити оних девет имена његових сарадника из Београда који су отишли у Бијељину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово се ништа не чује.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Поповић Бранко је питао, да ли може да добије још ових девет имена његових сарадника који су били са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је био тада са Вама из Србије?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Па, не могу се сетити, знам по надимку, знам да је био Душан Матић, звани Циго, да је био неки Криви, тако су га звали, али не могу да се сетим имена, таман посла.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Аман заман не знате сараднике који му главу чувају, а зна све за мене.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то понашате, господине Поповићу.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако улазити и излазити, као да смо ми овде у ресторану.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Извините, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон и реците примедбу имам и тако даље.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим извините сада, јесам претерао и немојте ми замерити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте ја да питам. Да ли је неко од тих људи био у Зворнику са Вама на том састанку?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Не, не, не. То су људи оперативни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оперативни који су хапсили и то?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, да, људи који су били потпуно маргинални од тристо људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оперативци?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту још неко у Вашем рангу да иде на састанак, да руководи акцијом?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Само Драган Андан и нико више од ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где је тај Драган Андан сада?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Није у Београду, у Бања Луци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Био је начелник или директор полиције Републике Српске, мислим да су га сменили пре пар месеци и где је сада, ја стварно не знам, нисам уопште у току.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Председнице већа, нисам питао због тога да би потврдио или не потврдио моје присуство на састанку, евентуално тај сарадник господина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него о сазнањима, ја морам да знам.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Питам само због тога што обзиром на оно како сам прочитао шта је све испричао о Зворнику у Хагу и шта је овде, толика је то гомила разлика и то суштинских разлика. С обзиром на кредибилитет човека против кога се воде кривични поступци за оно што је требао да спречава, хтео сам да проверим, да ли је уопште добио, да потврди још неко, да ли је уопште добио наредбу да он иде по том основу у другу државу да интервенише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то и није предмет нашег поступка, то неко други нека води рачуна, ако је био, био је.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Битно је за сведока, за самог сведока, ја бих Вас молио ако икако може омогућити да се дознају имена тих људи који су са њим из бригаде Савезног МУП-а по наредби отишли на интервенцију иницирано из Женева. То ако може, учините, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта предлагате?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, ево, да се дознају имена, ја бих позвао некога од њих да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Некога од њих?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, никога не познајем, сасвим ми је свеједно ко, јер нема докумената, нема наредбе, није му жив командант јединице, наредио ни њему ни овима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нема докумената, има писмених докумената о хапшењу.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не, молим Вас, ја сам веома јасан, говорим само о наредби за одлазак те формације у Босну и Херцеговину.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Можете Ви позвати Јокића, он зна да смо отишли и како смо отишли, то није ништа спорно, Јокић то познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јокић, име?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Мирко Јокић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирко?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он сада ради?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Ја мислим да је отишао у пензију, да, он може потврдити, нема ништа спорно око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нам буде то спорно и битно, о томе ћемо накнадно одлучивати. Хвала Вам.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове, Ви сте из Београда?

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Живим ту, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете да идете. Хвала Вам што сте сведочили.

Сведок МИЛОРАД ДАВИДОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида и наставиће се

27. децембра 2007. године са почетком у 9,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра имамо видеолинк да знате. А што ми то тако достављате, дајте то, доставите преко управе, да ли сте предали тамо, шта је то, дајте, не знам зашто то тако.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: То је за сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не постоји институт, да ли Ви имате браниоца, да ли се Ви мало са њим консултујете? Не постоји институт привремена слобода, не постоји то, морате мало да.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА